

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2011. október

Szombatünneplés
és üzleti
menedzsment 14

Régi kihívások
új időkre 17

Bármibe is kerül 21

A nagy küzdelemről
szóló látomás
jelentősége 24

A szombat megszentelése

VASÁRNAP	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
1	2	3	4	5	6	7

**SZENTELJÉTEK MEG
SZOMBATAIMAT!**

Tartalom

- 3 Vezércikk** *Virgiliu Peicu*
Egy másik család
- 4 Dokumentum**
Irányelvek a szombat megszentelésében
- 14 Dokumentum**
Szombatünneplés és üzleti menedzsment
- 17 Interjú**
Régi kihívások új időkre
- 21 Tapasztalatok**
Bármibe is kerül
- 24 Különleges** *Robert W. Olson*
A nagy küzdelemről szóló látomás jelentősége
- 28 Hírek**
- 30 Gyermeekoldaldal** *Camelia Ghejan*
Gyermekek, akik felfedezték az igazságot
- 31 Szívtől szívnek** *Teodor Huțanu*
A szombat – sürgős reform

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

Adventszemle

2011. október

A Romániai Hetednap
Adventista Egyház
hitnevelő és tájékoztató
havi lapja

Igazgató
Iacob Pop

Főszerkesztő
Virgiliu Peicu

Tanácsadók
Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar,
Eduard Călugăru, Georgel Pîrlitu,
Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai
Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea

Különleges munkatársak
Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian
Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius
Munteanu, Constantin Dinu

Grafika
Irina Toncu

Fordította és szerkesztette:
Mezei Áron

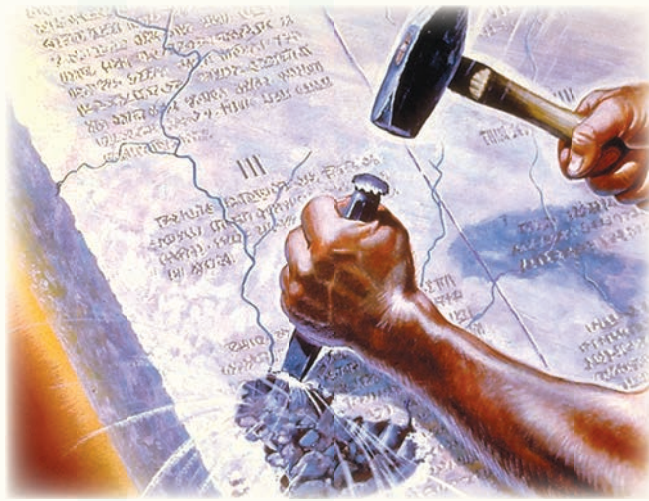
Műszaki szerkesztő
Szócs Erzsébet

A magyar szerkesztőség címe
400107 Kolozsvár
str. Cuza Vodă nr. 12
tel.: 0264-599512, 0264-599413,
0264-275886 (Mezei Áron)
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

Nyomtatás
Fast Print Nyomda,
Str. Țepeș Vodă nr. 111, sect. 2
Bukarest, tel. 021 323 00 20
Fax. 021 323 00 40

ISSN 1842 - 3361

Egy másik CSALÁS

Vallásos családban nevelkedtem. Szeretetet és törődést kaptam a gyülekezet idősebb tagjaitól, akik minduntalan szemléltették számomra adventista létünk jellegzetességeit. Már gyermekként észleltem, hogy a szombat az adventisták hitének homlokterében áll. Vágytam én is jó adventistának lenni. Amikor megtanultam írni, készítettem egy listát azokról a szabályokról, amelyekről tudtam, hogy betartásukkal jó szombatünnepelő lehetek. Jó hosszúra sikeredett, és bárki látta volna ezt a listát, a szombat megtartását nehéz és bonyolult feladatnak gondolta volna. Amikor gondok támadtak az iskolában, amiért nem jártam a szombati órákra, sajnálkozni kezdtem, hogy miért nem ünnepelek ugyanazt a napot, mint mások. Akkor tudtam meg, hogy a többiek vasárnap akarják megtartani a szombatot.

Gyerekekéssel felfogtam, hogy ez csalás. Nehezen tudtam értelmezni. Hogyan tarthatod meg a szombatot vasárnap? Később észrevettem, hogy kétfajta ünneplésről van szó. A szombatünnepléssel Isten célja az, hogy megemlékezzünk a teremtésről és rámutasson, mit jelent Krisztus üdvözítésének nyugalma. A listámon felsorolt szabályok értelmet nyertek, amikor az üdvösség örömeivel és a Jézussal való találkozással társultak. A vasárnapi pihenés nem más, mint felszabadulás a munkahely kötelezettségei alól, lehetőség a hobbi gyakorlására és a személyes vágyak kielégítésére. Vasárnap kikapcsolódhat az ember. Az érzékiség szabadjára engedésének napja, amikor jogodban áll magadra gondolni és talán az éghez fohászolni, hogy biztosítson számodra több endorfint. Ilyenkor még a lelki természetű foglalatosságoknak is az érzékek kielégítését és a biztonságtudatot kell szolgálniuk.

Ami Jézust illeti, Ő nem eszköz volt, akin keresztül az emberek megvalósíthatták személyes kívánságaikat. Amikor megértettem a valódi különbséget a kétféle imádat között, világossá vált előttem a szombat megváltoztatásának csalása. Ugyanakkor találkoztam ellenvetésekkel, melyek bizonygatni próbálták, hogy a szombat megtartása legalizmus. Egyeseket a szombat boldogtalanná tett, és valóban, a szombat megtartásáról szóló listám szabályait Krisztus szabadságának és az üdvösség örömeinek kell betöltenie, melyekről Zsid 4:9 verse beszél: „Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének”. Mert a szombat azt a nyugalmat jelenti, amelyet az Úr Jézus megbocsátása és

üdvözítése révén nyerhetünk. A szabadság öröme ez, amit csak akkor érthetsz és magyarázhatsz meg, ha már átélted.

Így hát éveken át kutattam, történelmi bizonyítékokat gyűjtöttem, és sikerült bebizonyítanom a csalást azoknak, akik azt hiszik, hogy a szombatot (Sabbath) vasárnap is meg lehet ünnepelni.

Míg árgus szemmel figyeltük a történelem nagy csalóit, Nagy Konstantin vasárnapi törvényét, a Vatikán különböző rendeleteit, a kereszténység századokon át tartó hanyatlását, beléptünk a harmadik évezredbe, és törekszünk megélni a szombat örömét, miközben nem vesszük észre, hogyan bontakozik ki és harapódzik el egy másik csalás. Belopakodik gyülekezeteinkbe, szombati programunkba, lelkünkbe és lelkiségünkbe. Nem azokra gondolok, akik vasárnap akarják megtartani a szombatot, hanem azokra, akik szombaton akarják megtartani a vasárnapot.

Nem, nem kifejezésmódbeli tévedés. Egyre többen szeretnék elérni, hogy a szombat a személyes boldogság napja legyen, melynek minél kevesebb köze van Jézushoz, ez pedig újabb csaláshoz vezetett, amikor is a vasárnapünneplés lelkülete kezdi betölteni a szombatot. Így a szombat nem a Jézussal való személyes találkozás nyugalma, hanem a Krisztus nélküli személyes örömszerzés napja lesz.

Igen, csalás, ha a szombatot áthelyezed vasárnapra, de legalább ugyanolyan csalás az is, amikor a vasárnap lelkülete beleivódik szombatünneplésünkbe. Szombaton úgy viselkedni, mint vasárnap a vasárnapünneplők, súlyosan károsítja és alattomosan tönkreteszi a Krisztus visszajövetelében hívó ember életének lelki alapját.

Elérkezett az ideje, hogy kiegészítsük a figyelmeztetést: Ne ünnepeljétek úgy a vasárnapot – amely a hamis szombat –, mint a szombatot, de ne ünnepeljétek a szombatot sem úgy, mint a vasárnapot!

„Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem őrödz kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megszenveded azt, dolgaidat nem tévén, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván: akkor gyönyörűségged lesz az Úrban; és én hordozlak a föld magaslatain, és azt mívelem, hogy Jákóbnak, atyádnak örökségével élj; mert az Úr szája szól!” (Ésa 58:13-14) ■

Virgiliu Peicu, a *Curierul Adventist* főszerkesztője

Irányelvek a szombat megszentelésében

Ez a dokumentum megtalálható angolul az Adventista Egyház hivatalos honlapján: <http://adventist.org/beliefs/other-documents/other-doc6.html>. Nyomtatásban megjelent az Elder's Digest folyóirat 2009-es 2. és 3. számában.

Bevezető (George W. Reid)

Jelen írás egy különleges bizottság munkája nyomán született meg, melyet 1981-ben a Generál Konferencia tagjai jelöltek ki, hogy a világ különböző helyein elemezze a hetednapos adventisták gyakorlatát a szombat megünneplésére vonatkozóan, valamint azokat a kihívásokat, melyekkel az adventisták szembesülnek az Úr szombatjának megtartásában.

A bizottsági jelentést a Generál Konferencia 1985-ös ülészakán mutatták be, melyet a küldöttség tagjai szavazat által elfogadtak. A jelentésnek nem célja újabb egyházi szabályok bevezetése, csupán az, hogy bemutassa a hűséges szombattartással kapcsolatos kérdések kutatási eredményeit. Éppen ezért ajánlások gyűjteményének kell értelmezni, amely a világ számos pontjáról származó bizottsági tagok álláspontját tartalmazza. A dokumentum előterjesztését megelőzte a Szentírás tanulmányozása, valamint annak vizsgálata, hogy a teremtés részeként Ádámnak és Évának felajánlott napot, az Úr napját hogyan kellene a legalkalmasabb módon megszentelni.

A bizottság tevékenysége a Biblia és a Próféataság Lelkének figyelmes tanulmányozásán alapult, feladata pedig az volt, hogy ajánlásokat tegyen a szombat-ünneplés jelenkori kihívásainak megközelítésére. Ezért az olvasó pontos tanácsokat fog találni ebben a témában.

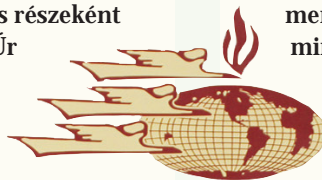
A tanulmány bemutatásának célja, hogy egységes álláspont elfogadására készítse a híveket a Hetednapos Adventista Egyházban, amely a legnagyobb, szombatot pihenőnapnak elismerő, a világ 200 országában jelen levő egyház.

Cél és perspektíva

A jelentés legfontosabb célkitűzése a szombat megtartására vonatkozóan, hogy tanácsokat és irányelveket nyújtson az egyház azon tagjainak, akik vágnak a szombat mélyebb és tartalmasabb megünneplésére. Remélhetőleg hozzá fog járulni, hogy a szombat tiszteletében világszerte valóságos reform következzen be.

Mivel közösségeink világszerte – élőhelyük kulturális és ideológiai kontextusa révén – számos problémával küzdenek a szombat megünneplését illetően, próbáltuk szem előtt tartani ezeket a nehézségeket. E dokumentumban nem érinthetünk a szombathoz kötődő minden problémát, inkább bemutatni szeretnénk azokat a Bibliából és a Próféataság Lelkéből vett elveket és tanácsokat, melyek segítenek testvéreinknek az Úr vezetése szerint élni.

Reméljük, hogy a bemutatásra kerülő tanácsok hasznosnak bizonyulnak majd számotokra. Mindazonáltal a kritikus helyzetekben hozott döntéseiteket személyes hitetek és az Úr Jézus Krisztusba vetett bizalmatok igazolja.

„Bizony hamar eljövök”
Jel 22:20

VASÁRNAP

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

SZOMBAT

1

2

3

4

5

6

7

„És megáldá Isten a hetedik napot és megszentelé azt...” (1Móz 2:3)

A szombat Istennel való kapcsolatunk biztosítója

A szombat tökéletesen magában foglalja Istennel való kapcsolatunkat. Isten értünk a múltban, a jelenben és a jövőben véghezvitt tetteit jelképezi. A szombat védelmet nyújt Isten és ember barátságának, és alkalmas időt biztosít e barátság kibontakozásához. A szombat tisztázza az Isten és az emberi család közötti viszonyt az által, hogy rámutat Isten teremtői mivoltára, ma, amikor az emberek bitorolni szeretnék Isten helyét a világegyetemben.

Az anyagiasság századában a szombat az ember figyelmét a lelkiekre és a személyes dolgok felé irányítja. Meg nem emlékezni a szombatról és meg nem szentelni azt, súlyos következményeket von maga után. Mindez torzuláshoz, végül pedig az Istennel való kapcsolat megromlásához vezet.

A szombat – ha megünnepeljük – arról a pihenésről tanúskodik, amely csakis az Istenbe, Fenntartónkba mint üdvösségünk fundamentumába és jövőbeli reménységünk alapjába vetett bizalomból fakad. Ekképp a szombat gyönyörűséggé válik, mert bementünk az Úr nyugalomába, és elfogadtuk a meghívást, hogy közösségben legyünk Ővele.

Amikor Isten arra kér minket, hogy megemlékezzünk a szombat napjáról, azt szeretné, ha Róla emlékeznénk meg.

A szombat megtartásának irányelvei és teológiája

A szombat természete és célja. A szombat a teremtéstől eredeztethető, amikor Isten a hetedik napon megszünt munkájától (1Móz 1–3). A szombat örök jelképe az Isten és gyermekei között létező időtlen szerződésnek, hogy az ember ne feledkezzen el Teremtőjéről (2Móz 31:17), megszentelőjéről (2Móz 31:13; Ez 20:12), ugyanakkor elismerje Őt Urának és Istenének (Ez 20:20).

A szombat egységes volta. A szombat különleges alkalom, melyen Istent mint Teremtőnket, Megváltónkat, Üdvözítőnket, életünk Urát imádjuk, akivel az emberi család második eljövetelekor egyesülni fog. A szombat parancsa áll az erkölcsi törvény középpontjában, Isten tekintélyének pecsétjeként. Abból fakadóan, hogy az Isten és gyermekei közötti szeretetkapcsolat szimbóluma, az embernek kötelessége tiszteletben tartani ezt az ajándé-

kot, és minden tőle telhetőt megtenni az Istennel szoros és tartós kapcsolatot biztosító tevékenységek támogatása, az ezeken való részvétel érdekében. Ily módon Isten népe csak az Úr és az emberek felé irányuló tevékenységekben vesz részt, és minden olyasmit kizár, ami énjét és személyes érdekeit szolgálná.

A szombat egyetemessége. A szombat egyetemessége a teremtéshez vezethető vissza. Ez alapján az előjogok és kötelességek minden nemzet, terület és emberkategória számára egyenlő mértékben érvényesek. (Lásd: 2Móz 20:11; 23:12; 5Móz 5:15; Ésa 56:1-8) A szombatünnepelés kiterjed a család minden tagjára, a gyerekeket, sőt „a jövevényt, aki a te kapuidon belül van” (2Móz 20:10) is beleértve .

A szombat tartama. Bibliai adatok: A szombat a hét hatodik napjának végén kezdődik és a következő nap estééig tart (1Móz 1; Mk 1:32). A szombat kezdete és vége egybeesik a naplementével. Bár nehéz percre pontosan kiszámítani a naplementét, az ünneplő a nap végén fogja megkezdeni a szombatot, vagyis amikor a világosság szűnni kezd.

A szombatünnepelés irányelvei. Habár a Bibliában nem találunk minden kérdésre választ a szombat mai megünnepelésével kapcsolatban, mégis van néhány elv, mely a jelenben ugyanúgy érvényes. (Lásd: 2Móz 16:29; 20:8-11; 34:21; Ésa 58:13; Neh 13:15-22)

„A törvény megtiltja a világi munkát az Úr pihenőnapján; a megélhetés érdekében végzett mindennapi tevékenységet szüneteltetni kell, a világi örömeikért vagy haszonért való munka sem törvényes e napon – de ahogyan Isten megszünt teremtő munkájától, megpihent szombaton és megáldotta azt, úgy kell az embernek is elhagynia napi elfoglaltságát, és az egészséges pihenésnek, az imádásnak és a szent cselekedeteknek szentelnie e szent órákat.” (*Jézus élete*, 207. old., az eredetiben)

Mindez viszont nem feltételez teljes tétlenséget. Az Ó- és Újtestamentumban egyaránt azt a tanácsot olvassuk, hogy gondoskodjunk mások szükségleteiről, könnyítsünk szenvedéseiken, mert szombaton bárkivel foglalkozhatunk, főleg a megaláztatottakkal és elnyomottakkal (2Móz 23:12; Mt 12:10-13; Mk 2:27; Lk 13:11-17; Jn 9:1-21).

Ezzel együttvéve, még a szombati jócselekedeteinknek sem szabad beárnyékolnia a szombat legfőbb célját, ami a megnyugvás (1Móz 2:1-3). Ebbe a testi (2Móz 23:12) és az Istenben való lelki pihenés is beletartozik (Mt 11:28). Ez utóbbi arra készíti a szombattartót, hogy keresse Isten jelenlétét, a Vele való közösséget imádás által (Ésa 48:14), csendes elmélkedésben (Mt 12:1-8) és nyilvános imádatban (2Kir 4:23; 11:4-12; 1Krn 23:30; Ésa 56:1-8). A cél Isten teremtői és megváltói minőségének elismerése (1Móz 2:1-3; 5Móz 5:12-15), ugyanakkor ezt az időt családi körben és testvéri közösségben jó eltölteni (Ésa 56:1-8).

A szombat és Isten Szavának tekintélye. Ellen White hangsúlyozza a szombat parancsának egységét, hiszen Isten pecsétjét foglalja magában. „A tíz közül csak ez tünteti fel a Törvényadó nevét és rangját. E parancsolat hirdeti, hogy Isten az ég és a föld Teremtője, és ezért mindenkinél nagyobb tisztelet és imádat illeti meg. A tízparancsolatnak csak ez az egy rendelkezése utal arra, hogy a törvényt milyen hatalmas lény alkotta.” (*A nagy küzdelem*, 452. old., az eredetiben)

jén. A hívőnek döntenie kell, hogy Isten vagy az emberi hatóságok mellett lesz hűség (Jel 14:7, 12).

Mi a kapcsolat az otthon, a családi élet és a szombat között?

Bevezetés. A családi élet a szombat megfelelő megünneplésének az alapja. Amikor az otthonban külön-külön mindenki lelkiismeretesen megtartja a szombatot, és felvállalja a rá háruló családi kötelességeket, a gyülekezet képes lesz feltárni a világnak az Isten szent napjával együtt járó örömeit és kiváltságokat.

Különböző családok. Korunkban több családtípus létezik. Például: férjből, feleségből és gyerekből álló család; férjből és feleségből álló gyermektelen család; egyszülős család, amelyben egyetlen szülőnek kell ellátnia az anya és apa feladatait, mivel az élettárs meghalt vagy elvált; olyan személy, aki soha nem élt házasságban vagy a házastárs halála, válása következtében egyedül maradt és nincsenek gyermekei; az a család, ahol csak az egyik szülő

tagja az egyháznak. Amikor ezeknek a kategóriáknak a szükségleteiről vagy problémáiról beszélünk, szem előtt kell tartanunk, hogy a megfogalmazott elvek közül némelyek mindegyik típusra vonatkoznak, míg mások specifikusak.

Két megszentelt intézmény – a család és a szombat. „Kezdetben” Isten a férfit és a nőt az Éden kertjébe helyezte, amely otthonukká lett. Ugyancsak „kezdetben” Isten az embernek adta a szombatot. Ez a két intézmény – a család és a szombat – egymástól függ. Mindkettő Isten ajándéka. Ezért mindkettő szent, az utóbbi pedig egyedi módon erősíti és gazdagítja kapcsolatát az előbbivel.

A bensőséges barátság a családi élet fontos tartozéka. A másokkal való közeli barátság ugyanúgy a szombatnak is lényeges része. A barátságok ápolásával a családok közelebb kerülnek Istenhez, a családtagok pedig egymáshoz. Ebből a nézőpontból rendkívül jelentőségteljes a szombat és a család kapcsolata.

A felnőttek felelőssége az irányításban. Amikor Isten Ábrahámot a választott nép atyjává tette, ezt mondta: „Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házanépének útánna...” (1Móz 18:19). Ebből világosan látjuk, hogy a felnőttekre igen nagy felelősség hárul, ami gyermekeik jólétének megteremtését illeti az otthonban. Tanácsadás és példamutatás által olyan tartalmat és légkört kell közvetíteniük gyermekeik felé, amely a szombatot gyönyörűségessé és a keresztyéni élet fontos velejárójává teszi, hogy otthonuktól távol kerülve majd folytassák a gyermekkorban elsajátított szokásokat.

A szombat mint a Teremtő jele figyelmünket Isten uralmára és tekintélyére irányítja. Ezért a szombat méltó megszentelése magában foglalja, hogy elfogadjuk Istent Teremtőként és Úrként, valamint elismerjük a teremtés egészére, így minden egyes személyre kiterjedő tekintélyét. A szombat megtartásának alapját Isten Igéjének tekintélye képezi. Ezen kívül semmilyen más logikus érv nem létezik.

Az embernek szabadságában áll kapcsolatba lépni a világegyetem Teremtőjével és egyben személyes barátjával.

A szombat megtartói néha ellenállásba ütközhetnek amiatt, hogy szövetségre léptek Istennel. Akik nem ismerik el Istent Teremtőjüknek, úgy vélik, hogy a vallásos alapokon nyugvó szombati munkaszünet önkényes vagy nem megmagyarázható. A szombat jelentőségteljes megünneplése igazolja, hogy Isten Szava iránti engedelmes életet élünk. A szombat különleges próba lesz a vég ide-

„És gyakoroljad ezekben [Isten parancsolataiban] a te fiaidat.” (5Móz 6:4-9) E parancs alapján a család idősebb tagjainak meg kell tanítaniuk a gyerekeket Isten szeretetére és parancsolatainak megtartására. Inteniük kellene őket, hogy maradjanak hűségesek Istenhez és kövessék tanításait.

A gyerekeknek már zsenge koruktól részt kell venniük a családi imádatban, így az Isten házában zajló imádatot az otthon elsajátított szokásrend meghosszabbításaként fogják tekinteni. Ugyanígy már kiskortól meg kell tanítani nekik az istentiszteleten való részvétel szokását, hogy a szombat igazi megünnepléséhez hozzátartozik az Isten házában való tartózkodás is, ahol Istent imádjuk és a Bibliát tanulmányozzuk. A felnőtteknek példát kell mutatniuk a szombati istentiszteleten való részvételben gyermekeiknek, akik így érett korokra különbséget tudnak majd tenni a között, ami értékes és értéktelen az életben. Növekedésük és felnőtté válásuk folyamatában a gyermekeket beszélgetések és bibliatanulmányozás által meg kell tanítani a szombat jelentőségére, keresztényi élettel való kapcsolatára és örökkévaló jellegére.

Felkészülés a szombatra. Ahhoz, hogy a szombatot minden tag megfelelően megszentelje, az egész hetet úgy kell beosztania, hogy érkezésekor készen legyen Isten szent napjának fogadására. Ez azt feltételezi, hogy a családok felnőtt tagjai tervet készítenek annak érdekében, hogy minden otthoni munkát – az élelem beszerzését és elkészítését, a ruhák és a hétköznapi szükségességek minden dolog előkészítését – naplemente előtt befejezzék. A pihenőnap lesz az a tengely, amely körül forog a hét kereke. Péntek este, naplemente előtt a felnőttek és gyermekek lecsendesült elmével, minden előkészületet befejezve és rendezett otthonban várják a szombat kezdetét, hogy a következő 24 órát Isten és egymás társaságában töltsék el. A gyerekeknek is hozzá kell járulniuk a szombati előkészületekhez életkoruknak megfelelő

feladatok elvégzésével. Ahogyan a család viszonyul a szombat naplementekor történő megkezdéséhez, és ahogyan eltölti ezt az időt, határozza meg az áldás mértékét, melyet Isten rá akar árasztani ezen a napon.

Szombathoz illő öltözet. A gyermekes családokban a szülők tanács és példaadás révén megtaníthatják gyermekeiknek, hogy Isten tiszteletéhez hozzátartozik a tiszta, alkalmas, élőhelyük kultúrájának megfelelő ruházat viselése az imaházban.

A szombatiskola fontossága. Ahol a gyerekek számára nincs lehetőség adventista iskolába járni, ott az otthonon kívüli vallásos nevelés legfontosabb eszköze a szombatiskola. A szombatiskolai bibliatanulmányozás értékét nem lehet eléggé hangsúlyozni. Éppen ezért a szülőknek részt kell venniük a szombat délelőtti istentiszteleten, és ha lehetséges, vigyék magukkal gyermekeiket is.

Családi tevékenységek szombaton. A legtöbb országban a szombati ebéd a hét fénypontja. A szent öröm és közösség lelkülete, amely az ébredés pillanatától az istentisztelet alatt érezhető, most tovább fokozódik. A család a világi szórakozás légkörétől mentesen beszélgethet mindenki érdeklődését kielégítő témákról, és fenntarthatja a szombati naphoz illő lelkületet.

Amikor a család megérti a szombat szent természetét, amikor a szülők és gyerekek kapcsolatát szeretet jellemzi, mindannyian igyekeznek majd megakadályozni a szent órák keveredését a világ által kedvelt zenével, rádió- és tévéműsorokkal, videofelvételkel, újságokkal, könyvekkel és folyóiratokkal.

A szombat délután alkalmas közös tevékenységekre, amikor a család sétálhat a természetben, missziós látogatást tehet elszigetelt, beteg, bátorításra szoruló személyeknél vagy részt vehet a gyülekezet összejövetelein. A gyerekek növekedésével egy időben tevékenységi körük is szélesedhet, bevonva más, hasonló korú gyermekeket a gyülekezetből, de mindig el kell gondolkodni a következő kérdésen: „Segít ez a tevékenység jobban megértenem a szombat valódi természetét és szentségét?” Így a családi körben gyakorolt helyes szombatünneplesnek örök életre szóló befolyása lesz.

Szombatünnepelés és kikapcsolódás

Bevezetés. A szombatünnepelés az imádatot és a közösségápolást egyaránt magában foglalja. Isten mindannyiunkat nagylelkűen hív, hogy örüljünk e két dolognak. Isten imádata szombatunként általában egy hívó közösségben zajlik. Az imádat mellett így a közösségápolás is szerepet kap. Az imádat és a közösségápolás egyaránt korlátlan lehetőséget biztosít Isten imáadására és a keresztények lelkesítésére. Amikor az egyik ezek közül eltorzul vagy helytelenül nyilvánul meg, mind Isten dicsőítése, mind lelkesedésünk veszélybe kerül. Mivel a szombat Isten ajándéka, igazi örömet nyújt nekünk az Úrban. Olyan alkalom, amikor a keresztények felismerhetik az Isten által felajánlott lehetőségeket és örülhetnek annak. Így a keresztény számára a szombat valódi gyönyörűséget jelent.

A szombat igazi megünnepelését gátló tényezők.

A szombat lelkületét könnyen megronthatják a tőle idegen dolgok. Az imádat és közösségápolás átélése közben a kereszténynek folyton oda kell figyelnie azokra az idegen tényezőkre, amelyek akadályt jelentenek a szombat szentségének megértésében. A szombat szentségének jelentőségét legfőként a közösségápolás nem megfelelő formái és a helytelen tevékenységek rombolhatják. A szombat akkor lehet szent, ha e nap középpontjában a Teremtő van.

Kulturális jelenségek a szombatünnepelésben. Fontos tudni, hogy bármely keresztény istenimádatát és szombatünnepelését meghatározza a kor és a kultúra, amelyben él. Lehetséges az, hogy a történelem rossz irányban befolyásoljon minket és eltorzítsa értékeinket. Ha a kultúrára gondolunk, helytelen, amikor kifogásokat keresünk annak igazolására, hogy részt veszünk sporttevékenységeken és a kikapcsolódásnak bizonyos formáiban, amelyek nem férnek össze a szombat szentségével. Például az erőki-fejtő testgyakorlatok és a turizmus némely formája nincs összhangban a szombat valódi megszentelésével.

Bármilyen kísérlet, amely a bibliai elveken túl tevékenységek tiltólistájával szabályozni kívánja a szombat megtartását, akadályt jelent az egészséges lelkeség megtapasztalásában. A keresztény a szombathoz fűződő tapasztalatát lemérheti elvek segítségével. Tudja, hogy a szombat legfőbb rendeltetése, hogy Istennel való kapcsolata megerősödjék. Ez alapján elfogadhatók azok a tevékenységek, amelyek bibliai elvekre alapulnak, ugyanakkor elősegítik ennek a kapcsolatnak a megszilárdulását.

Bármilyen kísérlet, amely a bibliai elveken túl tevékenységek tiltólistájával szabályozni kívánja a szombat megtartását, akadályt jelent az egészséges lelkeség megtapasztalásában. A keresztény a szombathoz fűződő tapasztalatát lemérheti elvek segítségével. Tudja, hogy a szombat legfőbb rendeltetése, hogy Istennel való kapcsolata megerősödjék. Ez alapján elfogadhatók azok a tevékenységek, amelyek bibliai elvekre alapulnak, ugyanakkor elősegítik ennek a kapcsolatnak a megszilárdulását.

Mivel senki sem tudja helyesen átlátni mások személyes indítékait, a keresztyének oda kell figyelnie, hogy ne bírálja hittestvéreit, akik más kulturális környezetben élnek, és részt vesznek olyan tevékenységekben, melyek körükben elfogadottak.

Az adventista turisták, amennyiben lehet, ünnepeljék együtt a szombatot helybéli testvéreikkel. A hetedik nap szentségének elismeréseképpen ajánljuk, hogy ne vegyenek részt olyan kirándulásokon, melyek turisztikai helyszínek látogatását és hétköznapi tevékenységek végzését feltételezik.

Gyülekezetek és egyházi intézmények

Amikor az egyház lefektet bizonyos alapelveket és szabályokat a közösség és intézményei számára, felvilágosítja híveit a szombat megszenteléséről. Viszont a tagoké a felelősség, hogy gyakorlatba ültessék életükben a szombat igazi megünneplését. Az egyház segítséget nyújthat abban, hogy rendelkezésükre bocsátja a szombatünneplés elveit, ahogyan megtaláljuk a Bibliában és a Prófétaság Lelkében, viszont nem rendelkezhet lelkiismeretükkel.

A gyülekezet és a család szerepe a szombat délutáni tevékenységek megtervezésében. A lelkésznek és a gyülekezetnek kötelessége jól megszervezett szombati tevékenységeket biztosítani a gyerekek, fiatalok, felnőttek és idősek, a családok és az egyedülállók számára, kiemelve, hogy a szombat az öröm, az imádat és a pihenés napja. A gyülekezeti tevékenységek nem helyettesítik, hanem kiegészítik a családi tevékenységeket.

A gyülekezetek – A szombati zene.

A zene erőteljes hatással van az egyén lelkiállapotára és érzelmeire. A gyülekezetvezetők válasszák ki a zenét és az előadókat, akik felerősítik a szombati imádat és az Istenel való kapcsolat légkörét. Nem kellene kóruspróbát tartani, miközben a gyülekezeti teremben zajlik a szombati istentisztelet.

Gyülekezeten kívüli tevékenységek¹. A keresztyének részt vehetnek bizonyos szociális tevékenységekben, támogatva az egyetemisták, fiatalok vagy szegények ügyét, de mindvégig példás lelkületet kell tanúsítaniuk a szombat következetes megtartásában. Amikor hosszított programú vagy gyerekeket, fiatalokat foglalkoztató speciális iskolákban tevékenykednek, válasszanak a hétköznapi tanulmányi anyagtól eltérő témákat, amelyek a lelki fejlődést segítik elő. A természetben vagy környéken tett séták

1. Egyaránt érvényes a vakációs bibliaiskolára és a TinServ típusú tevékenységekre.

helyettesíthetik a szüneteket; a kis erőfeszítést feltételező természeti séták vagy túrák helyettesíthetik a hétköznapi tananyagot és leckéket.

Aratási ünnep. A Hetednap Adventista Egyházban általános gyakorlat, hogy az aratási ünnepet a hét egy másik napján tartjuk meg. Ahol mégis szombaton történik, úgy kell megszervezni, hogy minden résztvevő fejlődjön lelkileg.

Adakozás szombatnapon. A keresztyén szolgálat tanítéletét a Biblia egésze hangsúlyozza. Az adakozásnak jól meghatározott helye van az istentiszteleti rendben. Az adakozásra való felhívásnak illeszkednie kell az istentisztelet és a szombat szentségéhez.

Esküvő szombaton. Az esküvő részeként zajló vallásos szertartás önmagában nem ellenkezik a szombatünneplés

lelkületével. A legtöbb esküvő azonban másfajta tevékenységeket is feltételez, és majdnem elkerülhetetlen a hétköznapi hangulat az ünnepi előkészületek és étkezés során. Annak érdekében, hogy a szombati légkör sértetlen maradjon, ne pártoljunk az esküvők szombatnapon való tartását.

Temetkezés szombaton. Jó, ha az adventisták nem időzítik szombatra a temetkezési szertartásokat. Viszont bizonyos éghajlaton és időjárási körülmények miatt a temetés nem tűr halasztást, még ha szombat is van. Ilyen esetekben a szervezés dolgait előzetesen meg kell beszélni a temetkezési szolgáltatóval és a temető alkalmazottaival, hogy még a szombat beállta előtt befejezzék a szükséges tennivalókat, és szombatra éppen csak a legszükségesebb intéznievaló jusson. Egyes esetekben a temetkezési szertartás eshet szombatra, míg az elföldelés történhet később.

A hetednap Adventisták egészségügyi intézményei. Sok ember kizárólag orvosi intézmények által kerül kapcsolatba az Adventista Egyházal. Az adventista kórházak nem csupán egészségügyi szolgáltatást nyújtok, hanem az Adventista Egyház által ellátott lakosságnak. Ezen kívül hétről hétre lehetőségük van saját példájuk által bemutatni a szombat igazságát.

Krisztus a szombaton végzett betegellátás és szenvedések enyhítése terén követendő példát hagyott nekünk, és Ő vetette meg az adventista egészségügyi intézmények létrehozásának és működésének alapját. Tehát az az intézmény, amely a társadalomnak orvosi ellátást nyújt, minden napon és órában kész a betegek és szenvedők szükségleteit szolgálni.

Mindegyik intézményünk számára felelősséget jelent olyan szabályzat megfogalmazása és gyakorlatba ültetése, amely Krisztus példáját tükrözi, és a Szentírással, valamint a Hetednap Adventista Egyház hitével összhangban alkalmazza a szombatünnepelés elveit. Az ügyvezetők számára különleges felelősséget jelent annak ellenőrzése, hogy az egyes részlegek szintjén valódi lelkeség jellemzi a szombat megszentelését. Ennek érdekében gondoskodnia kell a szombatnak megfelelő procedúrák bevezetéséről, és figyelem előtt kell tartania, hogy az alkalmazottak valóban megadják e napnak járó tiszteletet.

Javasoljuk a következő elveket a szombat megszentelésében:

1. Sürgősségi orvosi ellátás készséges, örömteli és szakszerű biztosítása, akárhányszor csak szükség van rá. Ennek ellenére sem az adventista intézmények, sem az adventista orvosok és fogorvosok ne tevékenykedjenek úgy szombaton, mint a hét más napjain, se ne ajánlanak fel másfajta szolgáltatásokat.

2. Szüneteljen minden olyan megszokott tevékenység, amely halasztást tűr. Ez általában teljes munkaszünetet jelent azokon a részlegeken és osztályokon, amelyek közvetlenül nem vesznek részt a betegápolásban, és jelenti a minimálisan szükséges létszámú szakképzett személyzet foglalkoztatását a sürgősségi eseteket ellátó osztályokon.

3. A diagnosztikálás és az opcionális kezelési szolgáltatás elhalasztása. Azt, hogy mi szükséges vagy sürgős, az illető beteggel foglalkozó orvos dönti el. Amennyiben ő visszaél ezzel az előjoggal, az esettel a kórház adminisztrációs tanácsának kell foglalkoznia. A nem adminisztrációs személyzet maradjon kívül ezeken a döntéseken, és ne várják el attól az illető orvos vagy orvosok felelősségvontását. A félreértések elkerülése végett létezen egy sza-

bályzat az orvosi személyzet részére, mely előírja azokat a sebészeti beavatkozásokat, diagnosztikai vagy terápiás eljárásokat, amelyek halaszthatatlanok a beteg állapota miatt. Ha a beosztottakat az alkalmazáskor egyértelműen felvilágosítják, sok félreértés és tévedés elkerülhető.

Ne tervezzenek be szombatra műtéteket, inkább időzítsék péntekre, így a páciens hétvégén a kórházban pihenhet, és kevesebb munkanapot fog elveszíteni. Ez viszont feltételezi, hogy a műtét utáni első nap, amely általában a legkörültekintőbb orvosi ellátást igényli, szombatra esik.

4. Az adminisztrációs irodákat szombaton zárva kell tartani, a hétköznapi üzleti ügyek szüneteljenek. Ha szükségessé válik egyes betegek beutalása vagy kiutalása, javasoljuk, hogy ezen a napon ne állítsanak ki számlát, és ne szedjenek díjakat. A szombat megtartása soha ne legyen irritáló azoknak, akiket szolgálunk és megmenteni próbálunk, legyen inkább a „világosság fiainak” megkülönböztető jele (Ef 5:8; *Az apostolok története*, 260. old., az eredetiben).

5. Tegyétek a szombatot különleges nappá a páciensek számára, melyre a keresztényi misszió felejtetetlen alkalmaként emlékeznek majd. A szombat hűséges megtartása sokkal könnyebben megvalósítható, ahol az alkalmazottak többsége adventista. A szombat helyes bemutatása történhet a páciensek ellátásáért felelős hívő személyzet által, amely meghatározóvá válhat a más hitűek számára.

6. A betegek közvetlen ápolása a hét bármely napján alkalmas tevékenység; a betegség nem igazodik naptárhoz. Mindazonáltal, amikor az orvosi intézmények munkaprogramot hoznak létre, szem előtt kell tartaniuk minden alkalmazott vagy lehetséges alkalmazott őszinte vallásos meggyőződéseit és szokásait. Az illető intézménynek tiszteletben kell tartania ezeket a vallásos meggyőződéseket, meg kell könnyítenie gyakorlásukat, kivéve ha ez a könnyítés akadályt jelentene az intézmény működésében. Tudvalevő, hogy a vélemények megoszlanak a szombati munkavégzésről. Sem az egyház, sem annak

intézményei nem tölthetik be a lelkiismeret szerepét az alkalmazottak esetében. Ellenkezőleg, figyelembe kell venni mindenki meggyőződését.

7. Egyes intézményeket gyülekezetek, az orvosi személyzet és/vagy alkalmazottak (ahol a többség nem volt adventista) arra kényszerítettek, hogy mellőzzék vagy kezeljék rugalmasabban a szombatra vonatkozó elveket és gyakorlatot, és tegyék egyenlővé a hét bármely napjával. Bizonyos esetekben nyomást gyakoroltak, hogy szombaton minden szolgáltatást biztosítsanak, ellenben vasárnap csökkentsék a feladatokat. Határozottan állást kell foglalnunk az ilyen kezdeményezésekkel szemben. Az ilyen fajta igazodás komoly felülvizsgálást eredményez az egyház és az adott intézmény kapcsolatában. Az alkalmazással egy időben vagy előtte minden nem adventistát fel kell világosítani az adventisták elveiről és főleg az intézmény szombattartással kapcsolatos szabályozásairól. Bár lehet, hogy nem osztják hitünket, jó, ha a nem adventisták már kezdettől tudják az intézmény velük szemben támasztott elvárásait.

9. *Az adventista alkalmazottak keresztény missziós magatartásának ösztönzése.* A nem adventista alkalmazottak általában csak az intézményen belül kerülnek kapcsolatba adventistákkal, éppen ezért a velük való érintkezés során barátságot, kedvességet és szeretetet kell tanúsítaniuk, ahogyan azt a Nagy Orvos élete és munkássága példázza. A betegek iránti együttérzés, az emberekkel szemben tanúsított önzetlen magatartás, a szolgáltatáskészség, valamint az Isten és egyház iránti határtalan hűség élet illata az életre. A szombat megszentelése előjog és megtiszteltetés, de kötelesség is egyben. Soha nem kellene megterhelővé vagy elviselhetetlenné válnia megtartói és körülöttük élők számára.

Szombati munkavégzés a nem adventista kórházakban. Miközben egy egészségügyi intézményben teljesíteni kell a legalapvetőbb feladatokat a páciensek ellátása érdekében, a nem adventista intézményekben, ahol a szombati órákban minden ugyanúgy zajlik, mint más napokon, az adventistáknak nem szabad megfélemleniük a szombat megtartásának minden tevékenységre kiterjedő elveiről. A helyzetek elkerülésére, amikor egyházunk tagjai szembesülnek a szombat problémájával a nem adventista intézményekben, javasoljuk:

1. A nem adventista intézményeknél való alkalmazás során a vezetők tudomására kell hozni a szombat tiszteltetésének elveit, és kérni kell olyan program

biztosítását, amely felment a szombatnapi kötelességteljesítés alól.

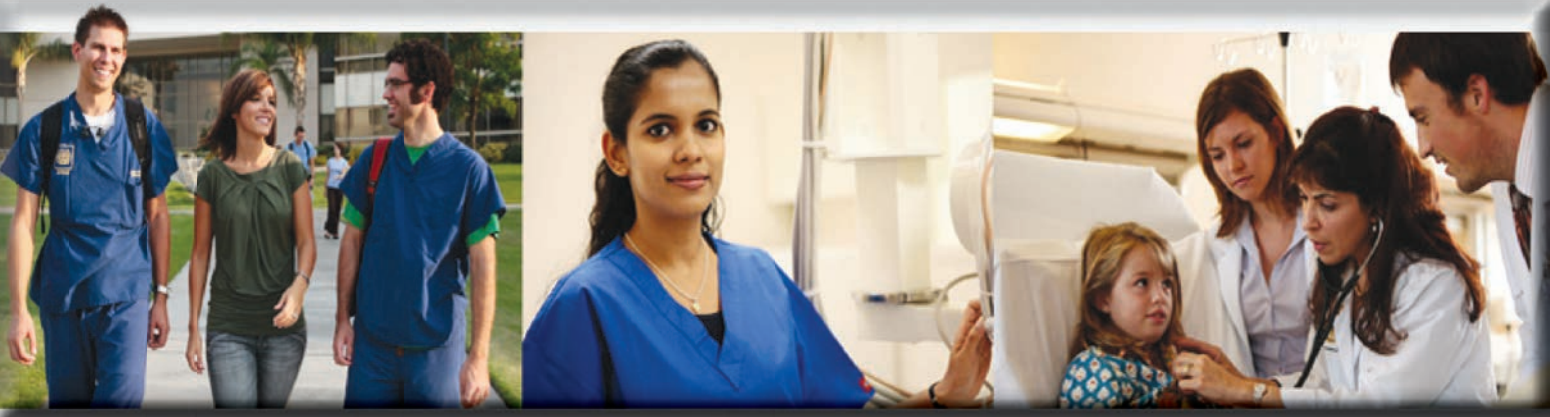
2. Ahol a program és egyéb tényezők lehetővé teszik, az adventistáknak világosan azonosítaniuk kell a feladatokat, melyeket kifogástalanul teljesíthetnek szombaton.

3. Ahol az előző pontokban említett előnyök nem biztosíthatók, az adventisták számára Isten követelményei elsődlegesek, és tartózkodni fognak a szokványos tevékenységeiktől.

Adventista oktatási intézmények. Az adventista líceumoknak főszerepük van a szombatünnepléshez fűződő szokások formálásában az egyház jövőbeni tagjait illetően, a kollégiumok és egyetemek pedig nagymértékben hozzájárulnak a lelkészek és más szakmát gyakorlók mentalitásának kialakulásához. Ezért nagyon fontos megalapozni az elméleti és gyakorlati részét annak, ahogyan ezek az intézmények a legjobban gyümölcsözteshetik a szombat áldásait.

Ennek az elvnek az alkalmazása a következő vonatkozásokat feltételezi:

1. Megfelelő felkészülés a szombat fogadására;
2. Szombatkezdés- és zárás megszervezése;
3. Az iskolai közösségnek megfelelő tevékenységek: istentiszteletek, imaórák, bizonyágtevés stb.
4. A kötelességvégzés szorítkozzék a legszükségesebbekre; lehetőleg önkéntesek vállalják, nem pedig azok, akik hétközben felelnek érte;
5. Felemelő istentiszteletek, amelyek fejlesztik az iskolai közösség alkalmasságát a helyes imádati formák gyakorlásában;
6. Megfelelő és változatos szombat délutáni tevékenységek;
7. A heti program megszervezése oly módon, hogy a szombat várt alkalom, a hét fénypontja legyen, nem pedig a különböző szombat esti tevékenységek előjátéka.
 - a. *Önkiszolgáló.* Az iskola ebédlője ellátást biztosít a tanulóknak, a látogató szülőknek és vendégeknek; viszont szombaton nem kellene nyitva tartania. A szent időben kerülni kell a fölösleges eladást, minden intézménynek biztosítania kellene a fizetés módját a szombaton kívüli órákban.
 - b. *A nevelők, tanárok részvétele gyűléseken.* Egyes országokban az adventistáknak lehetőségük van részt venni szakmai továbbképző tanfolyamokon, hogy felzárkózzanak az új tendenciákhoz. Talán

kísértést jelent azt gondolni, hogy helyes a részvétel az ilyen szombati képzéseken. Azt javasoljuk, hogy a tanügyi személyzet szombatnapon gyűlések helyett menjen inkább imaházba.

- c. *Rádióadók.* A kollégiumhoz tartozó rádióadók áldást jelenthetnek az iskolaközösségre. A minél bővebb áldás érdekében a szombati műsorok képviseljék az egyház filozófiáját. A szombati adakozásra szóló felhívások tükrözzék ennek a napnak a szentségét.
- d. *Projekteket népszerűsítő turnék.* A szombati imádat lelkületének megőrzése érdekében a turnékat úgy kell megszervezni, hogy ne legyen szükség hosszadalmas szombati utazásra (még jobb, ha az utazás egyáltalán nem esik szombatra), és minél több idő jusson a többi hívóval való közös imádatra. Ne utazzunk szombaton olyan programért, amit szombat este fogunk megtartani.
- e. *Szombatünnepelés a lelkészképző intézményekben.* A lelkészekre nagy felelősség hárul abban, ahogyan személyes példájukkal a gyülekezet lelki életét formálják. Ezért a jövőbeli lelkészeknek és feleségeiknek képzést nyújtó intézményeknek megfelelő segítséget kell nyújtaniuk a szombat helyes megünneplésének megértésében. Az iskola nyújtotta megfelelő irányítás hozzájárulhat a szombat valódi örömeinek megtapasztalásához, melyben a lelkész és a gyülekezet egyaránt részesülhet.
- f. *Szombati vizsgák.* Azok az adventisták, akik vizsgakötelesek szombaton, nem adventista iskolákban vagy a szakemberek részéről akkreditációra váró iskolák adminisztrációs tanácsában, speciális problémákkal szembesülnek. Ilyen helyzetekre azt tanácsoljuk, hogy kérjék a vizsgák áttevését a hét más napjaira. A gyülekezet bátorítsa a tagokat a szombat körütekintő megünneplésre, és ahol lehetséges, kérelmezze a megfelelő hatósági szervnél az Úr napja megtartását és a vizsgákon való részvétel lehetőségét.

A szombat – ha megünnepeljük – arról a pihe-nérsről tanúskodik, amely csakis az Istenbe, Fenntartónkba mint üdvösségünk fundamentumába és jövőbeli reménységünk alapjába vetett bizalomból fakad. Ekképp a szombat gyönyörűséggé válik, mert bementünk az Úr nyugodalmába, és elfogadtuk a meghívást, hogy közösségben legyünk Ővele.

Hivatásválasztás és a szombat

Alapnyilatkozat. A szombat biblikus szemléletben az isteni és az emberi dimenzió egyaránt jelen van (Mt 12:7-8). Az isteni nézőpont felől a szombat az Istennel kötött szövetség megújítására hívja az embert, melynek érdekében az ember megszűnik mindennapi tevékenységitől, hogy szabadabban és teljesebben imádjja Istent (2Móz 20:8-11; 31:15-16; Ésa 58:13-14). Emberi szemszögből a szombat a hívőt Isten teremtő és megmentő szeretetének megünneplésére szólítja, amely a mások iránt tanúsított irgalomban és törődésben ölt formát (5Móz 5:12-15; Mt 12:12; Lk 13:10-12; Jn 5:1-17). Ekképp a szombat azt jelenti, hogy megszakítjuk hétköznapi tevékenységeinket Isten imádatának és az emberek iránti szeretet és jószág kinyilvánításának céljából.

Lényeges és sürgős tennivalók.

A szombat szentségének megtartása tekintetében az adventisták bölcsen válasszák meg hivatásukat, és engedjék, hogy ebben a tiszta lelkiismeret és a Szentlélek vezesse őket. A tapasztalat azt mutatja, hogy bizonyos foglalkozások akadályt jelenthetnek a Teremtő imádságában szombatnapon a hétköznapi tevékenységek miatt. Ez azt jelenti, hogy kerülni fognak minden olyan foglalkozást, amely – bár fontos szerepet tölthet be a technikailag fejlett társadalomban – lehetetlenné teszi a szombat megszentelését.

A Szentírás és a Prófétaság Lelke világosan beszél kötelezettségeinkről, melyeket szombaton is teljesítenünk kell felebarátainkkal szemben. Manapság a vagyoni- és életmentő foglalkozást gyakorlók közül sokaknak kötelező részt venniük sürgősségi beavatkozásokban. A hétvége állandó lefoglalása sürgős és jól megfizetett tevékenységekkel, vagy a hétvégi munkavállalás a családi jövedelem kiegészítésére nincs összhangban a Krisztus által rendelt szombat elveinek betartásával. Nagy különbség van az életet veszélyeztető, sürgős helyzetekben való részvétel és a között, ha valaki rendszeresen ilyen jellegű munkát vállal, melyhez általában kereskedelmi, hétköznapi vagy rutinos tevékenységek társulnak (lásd: Mt 12:11; Lk 13:16). Az istentiszteleteken való részvétel és a testvérek-

kel való szombatnapra közösségápolás elhanyagolása a lelki élet lanyhulásához vezethet.

Számos „fontos”-nak nevezett intézmény vezetője hajlandó engedelményekre a szombatünneplők esetében. Ahol ez mégsem lehetséges, a tagoknak újból alaposan át kell gondolniuk a szombatra vonatkozó bibliai elveket, majd ezek fényében vizsgálják fölül a tevékenységet, a környezetet, a követelményeket és személyes indítékaikat, mielőtt szombati munkát vállalnának. Fel kell tenniük a kérdést, amit Pál is megfogalmazott a damaszkuszi úton: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” Amikor ez a hitbéli hozzáállás győz, biztosak lehetünk benne, hogy az Úr rávezeti gyermekét akaratának megértésére, megadja neki a követéséhez szükséges erőt és bölcsességet.

Erkölcsei döntések a szombat megtartásában. Előfordulhat, hogy katonai, oktatási, politikai vagy másfajta egységben megvonják a szombatünneplés lehetőségét. Az effajta sajnálatos helyzetek elkerülése érdekében javasoljuk az alábbiakat:

A gyülekezet egyik képviselője – legjobb, ha a Vallás-szabadság Osztály vezetője – rendelkezzen mindig naprakész információkkal, és ismerje az újabb tendenciákat, melyek gátolhatnák a szombat megtartását. Szükség esetén járjon közbe a felelős hatóságoknál, ha egy adott törvényrendelet vagy előírás hátrányosan megkülönböztetné az adventistákat. [Ezzel megelőzhető olyan törvények érvényesítése, amelyek korlátozzák a szombatünneplést.]

Az adventista tagokat bátorítani kell, hogy körülményektől függetlenül ragaszkodjanak a szombat megtartásához, és bízzanak Istenben, aki meg fogja jutalmazni áldozatvállalásukat.

A tagoknak lelki, erkölcsi, és ha szükséges, anyagi támogatást kellene nyújtaniuk testvéreik számára, akik nehézségbe kerültek a szombatünneplés miatt. Ez a szükséges hozzáállás nem csak a bajba jutottak, hanem az egész gyülekezet hűségét is erősíti.

Vásárlás és szolgáltatás igénylés szombaton.

1. A szombat célja, hogy mindenki lelki szabadságát és örömét szolgálja (2Móz 20:8-11). Keresztényekként ki kell tartanunk e mellett az alapvető emberi jogunk mellett, amellyel a Teremtő mindannyiunkat felruházott. Főszabályként, a vásárlás, vendéglői étkezés és a szolgáltatásokért fizetés kerülendő, mivel mindezek ellentétben állnak a szombatünneplés elveivel és gyakorlatával.

2. A fent említett kereskedelmi tevékenységek elterelhetik gondolatainkat a szombat szentségéről (lásd: Neh 10:31; 13:15) Alapos tervezéssel előzetesen meg lehet vásárolni mindazt, amire szombaton előreláthatóan szükségünk van.

Szombati utazás. Megtörténhet, hogy szombaton kell utaznunk az e naphoz kötődő tevékenységek helyszínére, de az utazást ne kísérelje hétköznapi lelkület. Az előkészületeket nem szombaton kell megtenni. Az üzemanyagtöltést és egyéb szükséges dolgokat a szombat beállta előtt

végezzük el. Ne utazzunk ezen a napon személyes vagy üzleti érdekből.

Egy alkalmazásbeli probléma kezelése. Amikor egy laikus lemond egy bizonyos állásról vagy elveszíti munkahelyét a szombat miatt, és az egyház alkalmazza őt egy hasonló munkakörben, ahol bizonyos halaszthatatlan tevékenységeket szombaton is végeznie kell, a következőt ajánljuk:

1. Az alkalmazott kapjon kimerítő tájékoztatást az adott feladat halaszthatatlan és fontos jellegéről;
2. Az alkalmazó szervezetnek mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy csupán a tevékenységi körhöz tartozó haladéktalan feladatok jussanak szombatra, ugyanakkor az adminisztrátorok indokolják meg az alkalmazottnak az alkalmazó szervezet vallásos és alapvető célkitűzéseit;
3. Ilyen esetben rotációs (váltásos) programra van szükség, hogy a tag, aki lelkiismeretesen elfogadja a szombati tevékenység feltételeit, teljes mértékben és rendszeresen megünnepelhesse a szombatot.

Váltásos munka. Amikor egy adventistának egy szervezeten belül váltásos programban kell dolgoznia, kérhetik, hogy dolgozzon szombaton vagy a szombat egy részében. Ilyen esetben szem előtt kell tartania a következő vonatkozásokat:

1. Törekedjen a lehető legjobban teljesíteni feladatát, hogy az alkalmazó semmiképp ne akarja elveszíteni;
2. Amennyiben gond merül fel, a tag próbálja azt közvetlenül az igazgatóval rendezni, jóakarátának elnyerésével;
3. Kérje az alkalmazótól az alábbi kedvezmények valamelyikét:
 - a. rugalmas munkaprogram
 - b. mentesség egy kevésbé megfelelő műszak alól
 - c. műszakcsere egy másik alkalmazottal
 - d. munkavégzés ünnepnapokon (a szombat helyett)
4. Ha az alkalmazó nem hajlandó engedelményekre a programbeosztásban, az alkalmazott kérjen segítséget a lelkésztől és a Vallás-szabadság Osztály felelősétől (azokban az országokban, ahol van ilyen). ■

„Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem üzöd kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megszenteled azt, dolgadozat nem tévén, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván: akkor gyönyörűség lesz az Úrban...”

(Ésa 58:13-14)

Szombatünneplés és üzleti menedzsment – irányelvek –

Ezt a dokumentumot 2011. július 14-én a Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának Bizottsága elfogadta. A dokumentum az Unió Szombatért Felelős Bizottsága munkájának eredménye. Megvalósításához tanácskozások folytak a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája, a Bibliakutató Intézet, az „Ellen White” Alapítvány (White Estate) és az Adventista Teológiai Intézet szakértő képviselőivel: A dokumentum román nyelven megjelent *A Szombat megszentelése* című kiadványban (2011).

Bevezető

A szombat az igaz Isten jele. Minden ember, aki hűséges akar lenni a világmindenség legfőbb tekintélyéhez, fejezze ki hitét és hűségét a szombat tiszteletével szemben. A Teremtés könyvétől (1Móz 2:2-3) a Jelenésekig (Jel 14:6-7) a menny és a föld Teremtője felé irányuló valódi imádat a hetedik nap szombatjának megszentelésében fejeződik ki.

1990-től országunkban lehetőség nyílt egyéni vállalkozások elindítására. Ez hatással volt az Adventista Egyházra is; nő- és férfitestvéreink gyakorlatba ültették terveiket, kisebb-nagyobb cégek létesültek.

Tevékenységük folytán az igazi imádati nap megtartóiként elkerülhetetlenül is nehézségekbe ütköztek, feszültségek támadtak a szombat biblikus megünneplését illetően. Ezek a feszültségek szükségessé tették a szombat megszentelésére vonatkozó útmutatást. Jelen dokumentumban felvázolunk néhány alapelvet, amely irányadó a szombat megszentelésére és az adventista vállalkozók tevékenységére nézve.

Isten a hét hetedik napját már a teremtéskor elkülönítette. Az ember kötelessége ezt az időt kizárólag a Teremtő imádatának és Vele való kapcsolatának szentelni. Ezért szombaton semmilyen jövedelem-szerző tevékenységet – amely más napokon nem jelent bűnt – nem helyes folytatnunk.

– „Mikor pedig elvégzé Isten hetednapon az ő munkáját, amelyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, melyet alkotott vala. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy

azon szűnt meg vala minden munkájától, melyet teremtvé szerzett vala Isten.” (1Móz 2:2-3)

- „Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgot. De a hetedik nap a te Istenednek szombatja...” (5Móz 5:13-14)
- „A törvény megtiltja a világi munkát az Úr pihenőnapján; a megélhetés érdekében végzett mindennapi tevékenységet szüneteltetni kell, a világi örömeikért vagy haszonért való munka sem törvényes e napon – de ahogyan Isten megszűnt teremtő munkájától, megpihent szombaton és megáldotta azt, úgy kell az embernek is elhagynia napi elfoglaltságát, és az egészséges pihenésnek, az imádatnak és a szent cselekedeteknek szentelnie e szent órákat.” (*Jézus élete*, 207. old., eredetiben)

Az irányelv az, hogy semmilyen halasztható munkát és tevékenységet ne végezzünk a nyugalomnap szent idejében.

- „Ami nem föltétlenül szükséges, azt szigorúan mellőzzük.” (*Pátriárkák és próféták*, 306 old., 2011-es román nyelvű kiadás)
- „Mindig létezni fognak szombatnapi teendők az emberiség szenvedésének enyhítésére. Ez helyes, és összhangban van Isten törvényével, aki ezt mondja: *Engedelmességet várok, nem áldozatot!* Viszont megvan a veszélye annak, hogy a másik végletbe essünk, és olyasmit is végezzünk, ami nem feltétlenül szükséges és fontos szombatnapon.” (*Egészségügyi missziómunka*, 50. old.)

VASÁRNAP

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

SZOMBAT

1

2

3

4

5

6

7

„Az én szombataimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül
Én köztem és ti köztetek.” (Ez 20:20)

Az ár, melyet Isten fizetett, összehasonlíthatatlanul nagyobb annál, mint amit mi veszíthetnénk a szombat megtartásával.

- „De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélem. Sőt, annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt, akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem.” (Fil 3:7-8)
- „Az emberek mondhatják: *Betartanám Isten törvényét, ha ez kényelmes lenne számomra, és nem érintené a vállalkozásomat.* A dicsőség Ura szegénnyé lett a mi jólétünkért, és hogy szegénysége által mi meggazdagodjunk. Krisztus kimondhatatlanul nagy árat fizetett az emberiség megváltásáért, hogy megtisztíthasson, megnemesíthessen, Isten fiaivá és lányaivá tehessen minket.” (*Bizonyságtételek a szombatról*, 52. old.)
- „Tiszteljétek a szombatot, bármibe is kerül ez nektek.” (Uo.)

Az adventista cégtulajdonosok és adventista vagy nem adventista alkalmazottaik egyáltalán ne végezzenek olyan tevékenységet szombaton, amely megromtaná e nap szentségét.

- „De a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van.” (2Móz 20:10)
- „Bizonyos helyzetekben az Úr Jézus megengedte a szombati munkavégzést, amikor emberek vagy állatok életének megmentéséről van szó. Ha áthágjuk a negyedik parancsolatot az anyagi előnyök miatt, lábbal tapossuk a szombatot, és az egész törvényt megrontjuk.” (*Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 1. köt., 447. old., 2010-es román nyelvű kiadás)
- „A körülmények senkit sem fognak felmenteni, aki világi nyereségért szombaton dolgozik.” (*Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 264. old., 1999, 4. román nyelvű kiadás)

- „Egyetlen szombattisztelő sem teheti meg, hogy fizetett alkalmazottait szombaton dolgoztassa.” (*Bizonyságtételek a szombatról*, 52. old.)

Az üzleti ügyek megbeszélése és minden azzal kapcsolatos foglalatosság összeegyeztethetetlen a szombat szentségével.

- „Mondván: *Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk, a szombat, hogy megnyithassuk a gabonás házat...?* Megesküdt az Úr a Jákób büszkeségére: Soha el nem felejttem semmi cselekedetüket!” (Ám 8:5,7)
- „Őrizzétek gondolataitokat és nyelveket! Isten úgy tekint azokra, akik üzleti ügyeikről tárgyalnak és terveket készítenek szombaton, mintha valóságosan megcselekedték volna. Ne engedjük, hogy elménk földi dolgokkal foglalkozzon, és ne rontsuk meg ezzel a szombat szentségét.” (*Bizonyságtételek a szombatról*, 50. old.)
- „Akik szombatnapon üzleti ügyeket beszélnek meg, vagy terveket fektetnek le, azokra Isten úgy tekint, mintha ténylegesen munkájukat végeznék. Ha a szombatot valóban meg akarjuk szentelni, még gondolatban sem időzhetünk hétköznapi dolgoknál.” (*Pátriárkák és próféták*, 306. old., 2011-es román nyelvű kiadás)

Nem helyénvaló nem adventistákkal társulni, ha ez szombati munkát vagy egyéb, Isten törvényébe ütköző tevékenységeket feltételez.

- „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak, vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal, vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?” (2Kor 6:14-15)
- „Jövendőle azért Eliézer, a Maresából való Dódava fia Jósafát ellen, mondván: Mivelhogy megbarátkoztál Akháziával, az Úr megsemmisíti a te munkádat. És a hajók mind összetörének, és nem mehetének Társisba.” (2Kron 20:37)

- „Némelyek azt állítják, hogy szeretik Isten törvényét, miközben megszenteltelenítik a szombatot azáltal, hogy olyanokkal társulnak, akik egyáltalán nem tisztelik a szombatot. Bár a magukat szombatünneplőknek vallók megszűnnek dolgozni hetednapon, partnereik folytatják a munkát. Hogyan látják az angyalok ezt a társulást, amikor a szombatünneplők térdeket hajtanak az Úr házában, miközben szövetségeseik ugyanúgy dolgoznak, mint a hét bármely napján? Hogyan értékeli a menny a zajt és rendetlenséget, a fejsze és kalapács zaját, amely semmibe veszi a törvényt? Vajon ártatlannak minősítheti-e az Úr azt, aki ilyen szombatrontókkal egyesül?” (*Bizonyságtételek a szombatról*, 51–52. old.)

Az adventista vállalkozóknak úgy kell megtervezniük a pénteki munkaprogramot, hogy alkalmazottaik időben fel tudjanak készülni a szombat fogadására.

- „Mózes pedig monda nékik: Ez az, amit az Úr mondott: A holnap a nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg; ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.” (2Móz 16:23)
- „Akiknek alkalmazottaik vannak, akárhányszor csak lehetséges, péntek déltől naplementéig biztosítsanak számukra szabad órákat, hogy lecsendesült elmével, megnyugodva fogadhassák az Úr napját. Ha így tesztek, nem válik hátrányotokra, még a mulandó dolgokban sem szenvedtek kárt.” (*Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 6. köt., 361. old., 1995-ös román kiadás)

A szociális, egészségügyi, nevelési és evangelizáló tevékenységeket missziós céllal folytató adventista intézmények programjuk megszervezésénél szenteljenek figyelmet a szombat megfelelő megünneplésére.

- Az említett tevékenységeket folytató intézményekben „a kötelességvégezés szorítkozzék a legszükségesebbekre; lehetőleg önkéntesek vállalják, nem pedig azok, akik hétközben felelnek érte” (kivonat az *Irányelvek a szombat megszentelésében* című fejezethől).
- „Intézményeink ügyintézőinek azt tanácsoljuk, kísérik figyelemmel, hogy még a szükséges tevékenységek is a leginkább szűkre szabottan történjenek.” (a Generál Konferencia 1960-ban zajlott éves tanácsának nyilatkozatából)

A Krisztus és Sátán közötti végső küzdelemben a szombat lesz a hitelesség próbája. Tisztelete fontosságának figyelmen kívül hagyása vagy lebecslése a szabadság napjaiban e parancsolatról való lemondást eredményezheti a próbaidőben.

- „Dániel pedig, amint megtudta, hogy megiratott az írás, beméne az ő házába; és a ő felső termének ab-

lakai nyitva valának Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tón az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala.” (Dán 6:10)

- „Amikor elérkezik a megpróbáltatás ideje, a rendelet szerint aki nem tiszteli a hét első napját, halálbüntetést érdemel. Akik nem tisztelték kellően a szombatot, akik vállalkozásukat többre tartották Isten parancsolatainál, át fogják hágni a szombatot, a vasárnapot pedig megünneplik... Nem tanulták meg, hogy igazodjanak a szombat elveihez, hanem saját tetszésük szerint ünnepezték a szombatot. Eddigi hozzáállásukat tekintve nem felkészültebbek az ítélet napjára, mint a legnagyobb bűnös.” (*Bizonyságtételek a szombatról*, 53. old.)

Következtetés

A szombat különleges nap, amikor Isten találkozik velünk. Előjog számunkra, hogy minden, üzlettel és nyereséggel kapcsolatos dolgot félretéve találkozzunk azzal, Aki meghalt értünk.

Amikor döntést kell hoznunk a szombat kérdésében, az „így szól az Úr” világos elve segíteni fog engedelmesnek maradnunk Isten iránt. Aki a szombat megszentelésében Isten akaratát keresi, megérti, hogy mindig lesz olyan munkaterület, amelyet nem lehet összeegyeztetni a szombat szentségével.

- „De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai – amelyekből oly sok és sokféle van, mint az általuk képviselt egyházakból – külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, mit szól hozzá az Úr!” (*A nagy küzdelem*, 595. old., az eredetiben)
- „Hitünket az *így szól az Úr* világos elvéhez kell igazítanunk!” (*Egészségügyi missziómunka*, 93. old.)
- „Hetednapi adventistákként szokásainkat és hagyományainkat az *így szól az Úr* elvére kell építenünk!” (*Bizonyságtétel a gyülekezeteknek*, 5. köt., 412. old., 1998-as román nyelvű kiadás)
- „Ha igényt tartunk Isten vezetésére, forduljunk a Szentíráshoz. Igazodjunk az *így szól az Úr* elvéhez.” (*Gondolkodás, jellem, személyiség*, 2. köt., 323. old., 2000-es, román nyelvű kiadás) ■

Régi kihívások új időkre

– interjú adventista üzletemberekkel a szombatünnepelésről –

Bár manapság a vallásszabadságot az állam biztosítja, a hétköznapi életben a hívőknek számtalan kihívással kell szembenéznie. Ez különösen igaz, ha az ember munkahelyet keres. A kereszténynek nemritkán választania kell a családeltartás és a szombatünnepelés között.

A szombathoz való hűség és a hétköznapi követelmények közötti feszültség sokféle módon megnyilvánul az üzleti életben. Egy döntés itt nem csak egyetlenegy személy jövedelmét, hanem több tíz, száz ember vagy akár ezrek túlélését befolyásolja. Megkérdeztünk néhány adventista cégtulajdonost és menedzsert arról, hogyan befolyásolja a szombatünnepelés vállalkozásukat.

DAN APOSTOL – A iași-i SANTE vegetáriánus vendéglő tulajdonosa

Adventszemle: Eszébe jutott valaha, hogy vendégeket veszíthet, amiért a vendéglő szombaton zárva tart?

D. A.: Isten a kárpótlás törvényét alkalmazza, a látványos veszteségeket pedig bőséges áldássá alakítja. A tapasztalat megtanított, hogy az életben nem az anyagi siker a legfontosabb, hanem az, hogy mindig hűségesek maradjunk Istenhez és kitartással dolgozzunk. Az üzleti életben a minőség elsődleges. Ha erre helyezed a hangsúlyt, nemhogy elveszíted a klienseket, hanem vonzani fogod őket.

Adventszemle: Megosztaná velünk, hogy milyen áldásokban részesült a szombat megtartása folytán?

D. A.: Hadd válaszoljak erre a kérdésre a 128. zsoltár verseivel: „Mind boldog az, aki féli az Urat; aki útjain jár! Bizony, kezed munkáját eszed! Boldog vagy és jól van dolgod. Feleséged, mint termő szőlő házad belsejében; fiad,

mint az olajfacsemeték asztalod körül. Ímé, így áldatik meg a férfiú, aki féli az Urat! Megáld téged az Úr a Sionról, hogy boldognak lássad Jeruzsálemet életednek minden idejében; és meglássad fiaidnak fiait.” Hálás vagyok, hogy mindezt az áldást megkaptam Istentől.

Adventszemle: Ön szerint összeegyeztethető az üzlet az Istenhez való hűséggel?

D. A.: Minden bizonnyal. Ábrahám és Jób igen nagy vagyonnal rendelkeztek, mégis a hit emberei voltak, és Isten értékeltette hűségüket. Ugyanakkor áldást jelentettek a körülöttük élőkre is. Ma, amikor a legtöbb ember csak az anyagiakkal törődik, azt szeretnénk, hogy mindazzal, amit teszünk, ismertté együk Istent, és egyben a Biblia értékeit és az egészséges életstílust népszerűsítsük a mai társadalomban.

GHEORGHE ISTRATE – a SC Geana SRL pékipari vállalkozás tulajdonosa, Vama, Suceava megye

Adventszemle: Veszített-e vásárlókat a szombatünnepelés miatt?

G. I.: Az igazat megvallva, soha nem számítottam erre a kérdésre. De mivel most feltette, elmondom, hogy a kereskedelmi tevékenységem során igenis kerültem olyan helyzetbe, amikor félttem a vásárlók elvesztésétől. A tapasztalat viszont csodálatos módon azt igazolta, hogy nem veszítettem, hanem nyertem vásárlókat. Mivel kenyérkészítéssel foglalkozunk, vásárlóink – üzlettulajdonosok – eleinte ezt mondták: „Megértem, hogy nem dolgoztok szombaton, de bízhatok meg valakit a munkával, nekünk pedig küldjétek el a kenyeret.” Elmagyaráztam, hogy ez miért nem lehetséges, az ügyfeleim pedig megértők voltak.

A saját üzleteink esetében a vásárlóink megszokták, hogy pénteken sorbaállnak, és megveszik a kenyeret szombatra is, hiszen tudják, hogy az üzlet szombaton zárva tart. Bár az elején voltak aggodalmaim, megbízhatóságunknak, kitartásunknak és a minőségnek köszönhetően nem veszítettük el vásárlóinkat, ellenkezőleg, növekedett a bevétel.

Adventszemle: Megosztaná, hogy milyen áldásokat tapasztalt a szombat megtartása nyomán?

G. I.: Nem azért tartjuk meg a szombatot, hogy ezzel elnyerjük Isten áldásait, viszont az idők folyamán megfigyeltük, hogy az áldás nem marad el, amikor hűségesen meg akarjuk tartani az Isten által rendelt napot. Ilyen áldás az egészség, gyógyulás, munkaerő, támogatás a kereskedelmi tevékenység folytatásában a válság ellenére, Isten munkája fenntartásából származó öröm, különböző lelki, nevelési és egészségügyi projektek támogatása... az Úr legyen áldott minden jótéteményéért!

Adventszemle: Lehet-e egy üzletember jó keresztény?

G. I.: Igen. Ez a két fogalom tökéletesen összefér egymással. Egy vállalkozásban a legfontosabb a megbízhatóság, és hogyha Isten meg fog áldani ezzel a nagy ajándékkal, csakis becsületes, helyes, és átlátható ügyeid lesznek, nyereségtől függetlenül. Ha az üzleti ügyek Istennel, a bibliai elvekkel összhangban történnek, amikor is törekszel a tőled telhető legjobban teljesíteni, közben pedig „legkisebb testvéreidet” is segíted, hiszem, hogy hamarosan hallani fogod a Megváltó értékelő szavait: „Jól vagyon jó és hűséges szolgálóm... menj be a te Uradnak örömébe.”

DĂNUȚ MARIN – zöldségtermesztő Matcán, Galați megye

Adventszemle: Veszített-e valaha vásárlókat, mert szombatot ünnepeled?

D. M.: Nem, ellenkezőleg. Az emberek értékelik bennünk a megbízhatóságot, becsületességet és termékeink

minőségét. Ugyanakkor sokra tartják a kedvességet és a jó viszonyt, amit évek óta velük ápolunk.

Adventszemle: Elmondaná, hogy milyen áldásokat tapasztalt a szombat megszentelése nyomán?

D. M.: Mindig is hálásak voltunk azért, ahogyan Isten beavatkozott életünkbe. Amit mindeddig megvalósítottunk, Isten áldásának és kitartó munkánk eredménye. A menny jótéteményei mellett, mint amilyen az egészség, oltalom, családi összhang és a lelki áldások, elmondhatom, hogy rendszerint az árak sokkal előnyösebbek számunkra vasárnap, mint szombaton. Isten soha sem marad hűséges gyermekeinek adósa.

Adventszemle: Lehet-e egy üzletember jó keresztény?

D. M.: Igen, lehet, ha valóban jó keresztény. A Szentírás említést tesz a pátriárkákról, akik nem voltak szegény emberek, ellenkezőleg, virágzó gazdaságokat vezettek. Nekik mégsem a gazdagság volt elsődleges, hanem az Isten iránti hűség. Egy nehéz pillanatban Jób képes volt kimondani: „Az Úr adta, az Úr elvette, legyen áldott az Ő neve”. Bár manapság a nagyravágyás súlyos és elterjedt betegség, a keresztény üzletember először „Isten országát és az Ő igazságát” keresi, az összes többi dolog pedig mellékes lesz.

EMIL PÂRVU – ügyintéző, SC EMI AUTO 99 SRL (autóalkatrész kereskedés), Bukarest

Adventszemle: Mit jelent a szombat egy üzletembernek?

E. P.: Ügyintéző vagyok egy cégnél, és számomra a szombat az Istentől kapott különleges napot jelenti, amikor a gondolataim és az érzelmeim a hétköznapiaktól eltérő dolgokra irányulnak; azt az időt jelenti, melyet Istennek és családomnak szentelek, félretéve az általam vezetett cég egyes-bajos dolgait.

Adventszemle: Mi volt a legsúlyosabb helyzet, amit a vállalkozás során eddig átélt a szombat miatt, és hogyan oldódott meg?

E. P.: Már az elején akadtak gondok az áruforgalommal, a szombati fizetési határidőkkel, és nem utolsósorban a vásárlókkal, akik szombaton kerestek meg, én pedig nem tudtam teljesíteni kéréseiket. Hogyan oldódott meg mindez? Elsősorban világossá tettem mindenki számára vallásos meggyőződésemet; kifüggesztettem, hogy szombaton zárva tartunk; határidő előtt fizettünk és kidolgoztunk egy hűségprogramot a vásárlóinknak, akik aztán más napokon jöttek az üzletbe. De a legfontosabb, amit tettünk, az, hogy megkértem Istent, viseljen gondot a vállalkozásomra.

Adventszemle: Befolyásolta-e a szombat megszentelése vállalkozását, és ha igen, pozitív vagy negatív irányban?

E. P.: Nem mondhatom, hogy a szombati munkaszünet egyáltalán nem befolyásolta a vállalkozást. Bármilyen vállalkozás esetén a kezdet nehéz, de Isten bölcsességét és erőt adott továbblépni. „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít”, „Fejje teszek, és nem fárokká” – ezek olyan ígék, amelyek segítettek túljutni a nehéz pillanatokon. Minden reggel arra kérem Istent, hogy fektesse le aznapra Ő a munkatervet.

Negatívumként azt említeném, hogy elveszítettem a kliensek egy részét, akik egyszerűen nem akartak hívókkal üzletelni, vagy akik azt akarták, hogy a hét minden napján rendelkezésükre álljak, én pedig nem voltam hajlandó kompromisszumra, ami a szombatot illeti.

Arról, hogy milyen előnyeim származtak adventista keresztény mivoltomból, regényt írhatnék. Például: minden vásárló helyett, akit a szombat miatt elveszítettem, Isten 6-7 hűség vásárlót rendelt, akik nem vásárolnak a konkurenciától. A vasárnapi bevétel mindig kétszerese a péntekinek, vagyis a szombati zárva tartás is megtérül. A tized gyakorlása ugyancsak a nyereség egyik formája Isten gyermekei életében. Isten nem akarja, hogy szegények legyünk, csupán jó sáfárai mindannak, amit ő felajánl számunkra. Tíz éve már, hogy ezt a vállalkozást elindítottam, és Isten utat mutatott, melyen járnom kell, Mellette pedig csak nyereségben volt részem, lelki és anyagi területen egyaránt. Több volt ez, mint amit reméltem.

Adventszemle: Lehetséges üzletemberként teljesen Istennek szentelt életet élni?

E. P.: Bevállásom szerint ez nem lehetséges. És amikor ezt mondom, szigorúan Jézus életére gondolok. Fennáll egy sor olyan tényező, amely negatívan befolyásolja életünket, és ha szeretnék is teljesen hűséges lenni, nem engedi a mellettem levő és a korrupt rendszer, amiben élünk. Igaz az ige, amely a „tevéről és a gazdagról” szól.

Adventszemle: Hogyan zajlik a szombatra való felkészülés napja, a péntek egy olyan cégnél, ahol a tulajdonos adventista?

E. P.: Pénteken mindig naplemente előtt távozom az irodából. Az alkalmazottakat is időben hazaengedem. Üzletfeleimmel közlöm az időpontot, ameddig kereshetnek, hogy ne kerüljön sor kellemetlen helyzetekre. Röviden, eszembe se jutott, hogy én hazamenjek, miközben munkásaim tovább dolgoznak, vagy ami még súlyosabb, hogy szombaton dolgozzanak.

Adventszemle: Ön vállalkozó. Sikerül időt fordítania imára és tanulmányozásra? Hogyan jár el e tekintetben?

E. P.: Vállalkozóként szerveztnnek kell lennem, különben hamar elveszíteném a talajt a lábam alól. Ahogyan gondot fordítok a javaimra, időt szakítok az imára, tanulmányozásra, jótékonyagra, beteglátogatásra és sok más dologra, amit Isten gyermekének meg kell tennie. Megfigyeltem, hogy ha a Teremtővel jó a kapcsolat, az emberekkel való viszony is javulni fog.

EMIL PREOTEASA – ügyintéző, SC Relian SRL, Bukarest

Adventszemle: Mit jelent a szombat egy üzletembernek?

E. P.: Számomra az Istennel való kapcsolatot jelenti, alkalmat, amikor megemlékezem Teremtőmről, amikor nyíltan megvallom, hogy Ő az életem Ura.

Adventszemle: Mi volt a legsúlyosabb helyzet a szombat tekintetében, mióta vállalkozást folytat, és hogyan oldódott meg?

E. P.: A szombat mindig is munkaszüneti nap volt nálunk, így ilyen szempontból nem akadtak gondok.

Adventszemle: Volt-e valamilyen negatív hatása a vállalkozásra, hogy szombatot tart?

E. P.: Soha nem voltak szombati munkatevékenységeink, így nincs összehasonlítási alapom. És nem voltak olyan alkalmak sem, amikor mérlegelnünk kellett volna döntéseinket ilyen szempontból.

Adventszemle: Lehetséges vállalkozóként teljesen Istennek szentelt életet élni?

E. P.: Természetesen. Ettől a státustól függetlenül én is ugyanolyan ember vagyok Isten előtt, mint bárki más. Krisztus Urunk azért halt meg a kereszten, hogy örökre bebizonyítsa: aki hisz, üdvözülni fog.

Adventszemle: Hogyan zajlik a szombatra való előkészület napja egy olyan cégnél, ahol a tulajdonos adventista?

E. P.: Nyáron megszokott programban dolgozunk, télen viszont rövidebb a munkaidő pénteken.

Adventszemle: Üzletemberként jut-e ideje tanulmányozásra és imára?

E. P.: Minden reggel különleges időt szánok az igetannulmányozásra és az imára. A vállalkozói tevékenységben fellépő legbonyolultabb helyzetek sem befolyásolhatják az egyéni értékrend megváltoztatását az időfelhasználás tekintetében.

CORNEL SOARE – cégtulajdonos, SC SanoVita SA (élelmiszer forgalmazás), Râmnicu Vâlcea

Adventszemle: Hogyan befolyásolja vállalkozását az, hogy a szombat munkaszüneti nap? Veszteség-e ez vagy nyereség?

C. S.: Nem tudom, mennyire befolyásolja, hiszen soha nem dolgoztam szombaton, hogy összehasonlítási alapom legyen. Már az elején világos volt, hogy nem lesznek szombati tevékenységeink. Valószínű, hogy a vállalkozásom típusa is előnyt jelent ebben.

Soha nem mérlegeltem a veszteséget vagy a nyereséget olyan szempontból, hogy dolgozunk-e vagy sem szombaton. Minden további nélkül beismerjük, hogy Isten megáldott, de azt hiszem, ezt akkor is elmondhatnánk, ha a vállalkozás már nem jövedelmezne. A szombat az szombat marad.

Nem kötném Isten áldását a szombat megtartásához (viszont nem is tagadom), mert ezen kívül van még kilenc parancsolat. Az a véleményem, hogy ha valaki megtartja a szombatot, de nem tartja be a többi, mindegyik megrontásáért felelős. Vannak olyan sikeres cégek és emberek is, akinek nincs közük a szombathoz. Isten áldását ajándékoljuk, egyetlen „érdemünk” az, hogy elfogadjuk.

A tevékenységek szombati szüneteltetését egyértelműen nyereségként könyveljük el, viszont ez nem föltétlenül pénzben nyilvánul meg. Ha járni tudsz, az is nyereség, bár senki sem fizet érte.

Adventszemle: Hogyan valósítja meg, hogy semmilyen tevékenység ne jusson szombatra? Hogyan jár el a szállítók, határidők esetében?

C. S.: A cégtevékenység megszervezésénél a szombatünnep elvéből indulunk ki. A rendelések felvételét és a kiszállítást úgy oldjuk meg, hogy az autók pénteken, naplemente előtt visszaérhessenek.

Egyes esetekben ez nem megoldható. Télen a közlekedés lassúbb, a nap korán lemegy, előfordul, hogy a sofőrök úton maradnak. Ilyenkor lehetőségük van (nem kötelező) hotelben megszállni, a költségeket pedig a cég állja. A beszállítónál, aki pénteken érkezik áruval, és előre láthatóan nem tud lepakolni naplemente előtt, a műveletet szombat utánra napoljuk.

Ha sok a munka, három műszakot szervezünk, hogy eleget tudjunk tenni a rendeléseknek, és ne kelljen szombaton dolgozni. Mivel ebben nem egyezkedünk, ügyfeleink megértik a „korlátozást”, és nem adódnak megoldhatatlan problémák.

Adventszemle: Milyen a munkaprogram pénteken, az előkészület napján?

C. S.: A pénteki program rövidebb. Nyáron 15 óráig, télen 13 óráig dolgozunk. Kivételt képez a csomagoló részleg, amely átveszi a rendelést, és előkészíti a következő héten kiszállítandó árut. Ezeknek az alkalmazottaknak lehetőségük van úgy beosztani idejüket, hogy naplemente előtt hazaérjenek.

Nem olyan rég vásároltam egy kisebb pékséget, amely addig egy bizonyos módon kialakított munkaprogrammal és klienskörrel működött. Ebben az ágazatban minden nap, szünet nélkül zajlik a munka. Még a kiszállítási időpont sem mindegy. Gyakorlatilag, ha egy nap nincs kiszállítás, az a folytonosság megszakítását jelenti, ami lépéselőnyt biztosít a konkurenciának. Az adventista alkalmazottaim kételkedtek abban, hogy vasárnap reggel valakinek is ki tudjuk majd szállítani a kenyeret. A „hátrányok” ellenére azonban a vállalkozás fejlődésnek indult (többet dolgozunk pénteken, és kétszer szállítunk ki).

Ez egy rendkívül lényeges, ugyanakkor nagyon bonyolult kérdés. A kifejezett gondolatok tapasztalatunk részét képezik, de nem kívánunk felállítani egy bizonyos normát. Hisszük, hogy aki Isten akaratát akarja cselekedni, előbb-utóbb eljut annak ismeretére.

Adventszemle: Mit jelent Önnek a szombati pihenés?

C. S.: Mindig várjuk a szombat nyugalmát, amit pihenéssel, családi körben töltünk el, és nagyon fontos, hogy elkülönüljünk minden olyasmitől, ami hét közben lefoglal. Részt veszünk a gyülekezeti istentiszteleteken.

A szombat adventista intézményekben történő megünnepléséről Claudiu Goran urat kérdeztük.

CLAUDIU GORAN – az Adventista Teológiai Intézet adminisztrációs igazgatója

Adventszemle: A Teológiai Intézetnél eltöltött elmúlt tíz év tapasztalata nyomán Ön szerint milyen gondokkal szembesül egy adventista oktatási intézmény a szombatünnepelés tekintetében?

C. G.: Valószínűleg minden intézetnek megvan a maga sajátos programja, különleges eseményei stb., viszont eszembe

ötlik néhány kihívás a szombati munkaszolgálattal kapcsolatosan: étkezde fenntartása, őrszolgálat, folytonosság, sürgősségi helyzetek, szállítás és még van egy néhány szempont.

Adventszemle: Vannak helyzetek, amelyre végleges megoldás született, vagy esetleg adódhatnak kompromisszumok?

C. G.: Igen is, nem is. A mi intézetünkben a szombati étkeztetést úgy oldottuk meg, hogy már péntek délután másnapra való élelmiszer-csomagot kézbesítünk a diákoknak. Drágább megoldás ugyan, és egyesek hiányolhatják a meleg ételt, viszont a konyhas alkalmazottaknak nem kell szombaton bejönniük dolgozni. Van azonban más, amit csak részben vagy egyáltalán nem sikerült még megoldanunk. Ilyen például az őrszolgálat, a találkozók és kongresszusok alkalmával szükséges szolgáltatások. Mindezt klasszikusan azzal indokoljuk, hogy a kampusz és a tevékenységek földi környezetben léteznek, ahol a jó és gonosz küzdelme folyamatosan zajlik (a nagy küzdelem témája).

Adventszemle: Ön szerint ebben a tekintetben érdemes átvinnünk bizonyos megoldásokat, eljárásokat nyugati iskolák vagy intézmények gyakorlatából?

C. G.: Ha automatizálásról, előrelátásról, modern technikai felszerelésről beszélünk, sok tanulnivalónk lenne még, de nem minden jó és helyes, ami nyugaton történik. Személy szerint azt gondolom, hogy ragaszkodnunk kellene a romániai adventizmus bizonyos jellegzetességeihez. Viszont ez már egy másik téma, melynek kifejtésére itt most nincs lehetőség. ■

Bármibe is kerül

– tapasztalatok a szombatünneplésről –

Mottó: „De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélem. Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt, akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem.” (Fil 3:7-8)

A kommunista vezetés sok romániai adventistát próba elé állított a szombat kérdésében. A nagyrabecsült és jól fizetett állások általában szombati munkavégzést feltételeztek. Akik nem vállalták, hogy szombaton dolgozzanak, be kellett érniük a kevés-
sel, amit gyötrelmes munkával szereztek meg. De Isten így is bőségesen megáldotta őket.

Változtak a körülmények, de a szombat megünneplése mindig is próbakő volt és lesz Isten gyermekei számára. A hűségesek bármi áron ragaszkodni fognak megszenteléséhez. A tévelygők meg mindig találnak hihető érveket. Így volt ez a múltban, és így van ma is.

Bemutatunk néhány bizonyágtételt arról, mit tehet Isten az emberért, amikor az eldönti, hogy bármi áron hűséges marad Hozzá. Csak néhány esetről számolunk be, de a hűségesek sokan vannak, mert Isten népéhez ma is sok elvhű keresztény tartozik.

VICTOR

Victor (álnév) katolikusnak született, serdülőként elhagyta szüleit, sokfelé megfordult a világban, majd 22 évesen az élet zűrzavaros forgatagában megismerte az igazságot. De csak 30 évesen fogadta el Krisztus meghívását egy építőtelevíziós cigányasszony buzdítására.

Házasságkötése után Victor belépett a szövetkezetbe, ahol a forradalomig kötöttárúval foglalkozott, majd saját céget alapított, szintén a textiliparban.

Victor már az elején eldöntötte: „Körülményektől függetlenül mindig meg fogom tartani Isten szombatját.” És betartotta, amit ígért. Isten pedig megáldotta. Hat emberrel kezdte, míg 360 munkása lett. Nagy vállalkozás! Együttműködött neves német, francia és olasz cégekkel, majd egy nagy angliai céggel.

Victor így meséli:

A szombattal nem volt gond, míg meg nem jelentek a dél-koreai Kia cég képviselői, magasan képzett emberek,

akik a japán munkatempóhoz szoktak hozzá. Csak egy hónapjuk volt az üzlet beindítására. Az első pénteken magukhoz hívtak:

– Mister Victor, mi a holnapi program? Hányra jönnek az emberek?

Kertelés nélkül válaszoltam:

– Mi holnap nem dolgozunk, mert szombat van. Ez nekünk nyugalomnap.

– Hogyhogy? Mi dolgozni jöttünk ide!

Így válaszoltam:

– Ha én nem dolgozom, az embereim sem dolgoznak. Nálam senki sem dolgozik szombaton!

– Na és miért nem dolgoztok?

– Mert ezt mondta az ég és a föld Teremtője: hogy szenteljük meg az Ő szombatját!

Megpróbáltak meggyőzni, hogy alkalmazkodjak a programjukhoz, de ezt mondtam:

– Uraim, itt én vagyok a főnök! Az emberek azt teszik, amit én mondok nekik!

Elégedetlenségükben bepanaszoltak a luxemburgi tulajdonosoknál. Ők tudták, hogy adventista vagyok, és nem avatkoztak be. Komolyra fogták a dolgot, és telefonáltak közvetlen koreai feletteseiknek. Az igazgató habozás nélkül repülőre ült, és az udvaromon landolt. Munkanap volt.

Szigorú hangnemben közölte:

– Mister Victor, eljöttem, hogy megoldjam a szombati munka problémáját.

Higgadtan, de határozottan válaszoltam:

– Mi nem dolgozunk szombaton, mert Isten ezt parancsolta nekünk. Ő hat napon át teremtette az eget és a földet, a hetediket pedig megpihent. Tehát ha Ő nem dolgozott, én hogyan dolgozhatok? Mi adventisták vagyunk.

– De mit jelent, hogy adventista?

Mit mondhattam volna? A koreai nem értette, mi az, hogy „várakozó”. Hogy röviden megértessem vele, így válaszoltam:

– Hallott a zsidókról? Mi is szombatot tartunk, akár csak ők.
 – Hm, szóval úgy...
 Majd megnyugodott, és ahogy jött, úgy el is ment.
 Egyesek próbálnak kísérteni:
 – Ha szombatot tartasz, nincs veszteség? Nem veszíted el a megrendelőidet?

Tizenkét évvel ezelőtt egy német cégnek dolgoztam. Egy alkalommal a teherautónak csütörtökön kellett megérkeznie a szállítmány után. De a hóvihár miatt csak pénteken, naplementére ért ide. A sofőr mindenképpen rá akart venni, hogy hagyjam felpakolni az árut, mert sürgősen indul vissza.

– Sajnálom, várnia kell vasárnapig.

A német nem akart engedni a huszonegyből. Végül lezártam a vitát:

– Bármi másról beszélhetünk, de ez a téma részemről lezárva. A német várt szépen vasárnapig. Soha többé nem jelentkezett, hogy igénybe vegye a szolgáltatásaimat. Veszteség volt... De az Úr sokkal jobb üzletfeleket küldött hozzám. Elnyertem a luxemburgiak tiszteletét, akik nagyágyúnak számítanak a pénzügy területén. Akárhányszor segítséget kérek tőlük, mindig nagyon készségesek. Más-sal szemben nem biztos, hogy ilyenek lennének.

Az alkalmazottaim többsége nem adventista, de nagyon ragaszkodnak hozzám. Bízna bennem és a szavam-ban. Mintha az apjuk lennének.

A válság engem is érintett, de Isten hűséges és nem hagyott el. Embereimnek mindig volt kenyér az asztalukon. Most újra lendületet kaptunk, és hamarosan lesz kalács is.

Egyesek provokálnak:

– Victor bátyám, a másik is adventista, mégis dolgozgat szombaton...

Ilyenkor ezt válaszolom:

– Engem nem érdekel! Hűséget fogadtam Istennek, és ha én áthágnám a parancsot, magamtól kilépnék az egyházból.

A deresedő Victor már a hatvanas éveit járja. Szeme könnybe lábad: „Milyen jó az Úr!”

JOHANN

Johann a nevem (álnév) és a Segesvár melletti Szász-szentlászlón születtem, adventista családban. 1983-ban mentem ki Németországba. Húsz éve vagyok vállalkozó az építőiparban. Az első 15 évben Németországban dolgoztam, de a nagy konkurencia miatt csak szerényebb jövedelemre tettem szert.

2005-ben visszatértem Romániába, hogy ingatlanvállalkozásba kezdjek. Isten először Kolozsvárra, majd Brassóba vezetett, ahol elsőként indítottam el ilyen jellegű üzletet. Isten bőséges áldást árasztott rám. Eddig mintegy 700 befejezett lakást tudhatok magam mögött, valamint 1.100 ingatlant adtam el.

A telepemen 200-300 ember dolgozik. Ebből 40 saját alkalmazottam, a többi pedig alvállalkozó. Mindegyik csoport naplementéig meghatározott program szerint dolgozik. Már a legelején leszögeztük: pénteken, legkésőbb naplemente előtt fél órával mindenkinek el kell hagynia az építőtelepet. Ellenkező esetben a személyre vagy cégre kiszabott büntetés 5.000 euró.

Egyszer egy eladási ügynök eljött valakivel szombaton, hogy megmutassa a lakásokat. Mivel megsajnáltam, adtam neki két választási lehetőséget: a büntetés vagy... egy évig a feleségével együtt rendszeresen járnia kell a gyülekezetbe. Az illető persze a gyülekezetbe járást választotta. Eleinte vonakodott, de négy hónap múlva már szívesen jöttek (időközben már nem nekem dolgozott, de elmondta, hogy továbbra is akar járnia az imaházba).

Az alvállalkozókkal csak eleinte voltak gondjaim. Ők szombaton is dolgoztak volna. De nálam a szabály szabály volt. Meglepően tapasztaltuk – én is, ők is –, hogy éppen a plusz pihenőnapnak köszönhetően nőtt a munkások hatékonysága. A munkások ezt mondják: „Tudja meg, hogy a szombat igazi áldást jelent nekünk. Kényszerít, hogy pihenjünk, amire eddig soha nem volt időnk.”

Egyesek ezzel piszkálnak: „Hé, Johann! Az üzlet az üzlet. Ha megtartod a szombatot, veszíteni fogsz.” Nos, erre én is gondoltam: egy évben 50 szombat van, ami annyi, mint két hónap. A határidők csúszása két hónappal jelentős veszteséget jelent.

Gondot jelentett a betonöntés fázisainak beütemezése is. Ha nem vagyok benne biztos, hogy naplemente előtt 2 órával nem fejezzük be, mindig hétfőre halasztom. Emberei számítás szerint ez veszteséget jelent. De Isten számítása szerint nem az.

A legnagyobb tapasztalatom a válság elején történt. Tetemes összeget fektettem egy terület megvásárlásába, és a pénz egy része banki hiteltől származott. Attól tartottam, hogy a nyakamon marad. El akartam adni, hogy mentsem a menthetőt. Eleinte kétszáz eurót kértem egy négyzetméterért, végül lementem harmincra, de a kutyának se kellett. Éjjel-nappal imádkoztam: „Uram, segíts, hogy senkinek se tartsanak, és ne tegyem nevetség tárgyává a Te nevedet.” Mivel nem volt más választásom, Isten ígéretébe és hitbe kapaszkodva belekezdtem egy 1.500 lakás építéséről szóló tervbe. Ezeröttszáz! Ne feledjék, mindez a válság teljében történt, amikor számos befektető csődbe jutott, és elhagyta az országot. És Isten csodát tett: két év és négy hónap alatt 750-nél több lakást adtam el. Hihetetlen! Más befektetőktől az ügyfelek visszaveszik

„...ezzel próbáljatok meg Engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egék csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.” (Mal 3:10)

a pénzüket, és nem tudják újra eladni a lakásokat. Nálam meg tülekednek a vevők! Ez csak Isten áldásával magyarázható.

Ezek után még szóba jöhet, hogy alkuba bocsátkozzam a szombat miatt? Soha! Bármibe kerülne is!

„És fejjé tesz téged az Úr, és nem farokká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira.” (5Móz 28:13)

ADRIANA ŞI DANIEL SĂLĂGEAN – SC Celest Com. SRL, Aranyosgyéres

Az egyik nap csörög a telefon: „Nem érdeklí az üzlethelyiség a város központjában?” Volt már egy kisebb üzletünk, de a központtól távol. Négy alkalmazottunk volt csupán, és nem sokan ismertek a városban, bár minőségi cipő- és ruhaárut kínáltunk.

Nagy volt a kihívás. Sokat töprengtünk, és imádkoztunk Istenhez vezetésért. Az is megfordult a fejünkben, hogy a nagy üzleteknek jelentős forgalmuk van szombaton. Mi lesz, hogyha csak mi tartunk zárva ezen a napon?

Elhatároztuk, hogy előrelépünk, és Isten segített. Jelenleg három üzletünk és 18 alkalmazottunk van. Közben autósót is nyitottunk. Itt ért a legtöbb próba. Egyesek megkérdezték: „Hogy lehet az, hogy szombaton ti nem dolgoztok, hiszen a legtöbben ezen a napon mosatnak autót?” Nem adventista alkalmazottaink is nógattak: „Dolgozunk mi, még ha ti nem is vagytok itt.” Szombatonként sokszor láttam kigyózó sorokat a város másik öt autósójánál, miközben mi zárva tartottunk.

Viszont sokan megszokták programunkat, és mivel minőségi szolgáltatást biztosítunk, vasárnapra halasztják az autósót. Így terjedt el a hír a városban, hogy a hívó autósója a legjobb.

2008-ban szerettünk volna újabb üzletet nyitni egy kereskedelmi csarnokban, Torda és Aranyosgyéres között. Jó üzletnek tűnt, a bérleti díj pedig nagyon kedvező volt. De amikor alá kellett volna írunk a szerződést, az osztrák tulajdonos nem egyezett bele, hogy szombaton zárva tartunk. Azzal érvelt, hogy sok zsidó tulajdonossal volt már dolga, de egyik sem állt elő ilyen abszurd javaslattal. A nyitvatartási program 8-tól 22 óráig tartott, és kötelező volt betartani.

Ilyen feltételek között lemondunk az üzletről, és bízunk abban, hogy Isten jobban tudja, mi válik javunkra és mi nem. Az idő bebizonyította, hogy semmit sem veszítettünk, hiszen jelenleg az említett vásárcsarnokban az üzletek több mint fele bezárt, mert nem voltak vásárlói.

Meggyőződésünk, hogy Isten vezetett és megáldott minket, nem mintha megérdemelnénk, hanem azért,

mert Ő jó. Az, hogy tiszteletben tartottuk a szombatot, soha sem vált hátrányunkra, inkább áldásunkra, hiszen ezzel bizonyosság voltunk az egész város előtt.

Az elmúlt években megtanultuk, hogy Isten van a koránynál. Néha megenged kudarcokat, hogy ne kötődjünk a földi dolgokhoz. Húsz év leforgása alatt kétszer kezdtük újra nulláról a vállalkozást, és mindegyik veszteségből meg kellett tanulnunk, hogy keressük először Isten országát, és azon felül az összes többit megkapjuk.

Meggyőződéssel hisszük, hogy az üzletünk a válság elenére jövedelmező lesz, csak azért is, mert 18 személynek szüksége van a segítségünkre, a városban pedig kell valaki, aki emlékeztessen arra, hogy „szombaton mindig zárva”.

NELU BOBINĂ – SC Nelbo SRL, IT technológia, Kolozsvár

Hogyan ünnepelheted meg rendesen a szombatot, amikor céget kell vezetned, és az alkalmazottak fizetése a vállalkozás jó „karbantartásától” függ? Akadály-e a szombat a vállalkozók számára, illetve egy vállalkozás mellett meg lehet-e hűségesen tartani a szombatot?

Számomra nem jelentett gondot, hogy keresztségem után szombatonként zárva tartsam az üzleteimet. A dolgok jól mentek akkoriban. De amikor beköszöntött a válság, a csökkenő kereslet miatt kénytelen voltam más jövedelemforrásokkal kiegészíteni a cég nyereséghezamát.

Az egyik szombaton elhaladtam néhány, az enyémhez hasonló profilú üzlet előtt. Tele volt vásárlókkal. Már keresztségem előtt tudatában voltam, hogy a szombati eladások egyáltalán nem jelentéktelenek. Egyetlen pillanatra arra a „plusz jövedelemre” gondoltam, amit elérhetnék, ha szombaton is nyitva tartanék. De csak egy pillanatra, mert azután mosolyogtam egyet, és ezt mondtam magamban: „Uram...”, majd gyorsítottam, a gyülekezet felé.

A román gazdasági tényezők a vállalkozásuk fejlesztéséért küzdő üzletemberek vállára nehezdednek. A fizetésemelések, a megkezdett befektetések folytatása, az újabb vásárlások és a fennmaradás érdekében kötött szerződések nyomása alatt élünk.

Köszönjük Istennek, hogy még öröködik felettünk, akik tudatlanok vagyunk a megoldás megtalálásában, de nyitottak az Ő vezetésére és tanácsára. Az én módszerem Isten útmutatásának megértésére a Biblia tanulmányozása, ámbar be kell ismernem, hogy bizonyos napokon túl fáradt vagyok ehhez. Viszont mindig törekszem beszélgetni szeretett Atyámmal. Milyen jó, hogy Atyánk oltalma rajtunk nyugszik, akik tudjuk, hogy a szombat az Ő győnyörűsége napja! Milyen jó, hogy áldottak vagyunk és leszünk! ■

A nagy küzdelemről szóló

Az Ellen G. White Alapítvány egykori titkára a nagy küzdelemről szóló látomás 140. évfordulóján tartott beszédében arra próbál választ adni, milyen hatással van ez a látomás életünkre a jelenben.

Milyen hatással van manapság gondolkodásunkra és életmódunkra a Lovett's Grove-i látomás?

De mindenekelőtt: Miért Ellen White-nak adatott ez a látomás a nagy küzdelemről, nem pedig valamely híres teológusnak a Harvard vagy Yale Egyetemről?

Isten éppen azért választotta ki erre White testvérnőt, mert ő képzetlen volt. Viszont engedte magát taníttatni, és hitt abban, hogy Isten még küld üzenetet

népének álom és látomás formájában. Első látomásának idején – 14 évvel korábban – hűségesen teljesítette, amit Isten rábizott. Gyermekkorától Istent tette az első helyre életében. Szíve és elméje nyitott volt a Szentlélek tanítására és vezetésére. Egyszerű hite alkalmassá tette Isten bizalmára.

Szem előtt tartva Ellen White közvetlen kapcsolatát a mennellyel, nem meglepő, hogy írásaiból lelki erő árad, amely hitre készíttet, hogy a Szentlélek ihletésére írt. Munkáinak sajátossága a Szentírásra szintén jellemző átforgató erő. Könyvei önmagukat igazolják. Istent halljuk beszélni rajtuk keresztül.

De feltehetnénk a kérdést: Miért adta Isten ezt a látomást éppen 1858-ban és mondjuk nem öt-tíz évvel később? Abban az időszakban keveset, alig 400 oldalnyit írt, ami életművéhez képest elenyésző.

Egyértelmű, Isten azt akarta, hogy a nagy küzdelem és kimenetelének témája átszöjje az egész életművet.

De térjünk vissza alapkérdésünkhöz: Milyen hatással van a Lovett's Grove-i látomás manapság gondolatainkra és életstílusunkra?

Három pontban szeretnék erre válaszolni.

1. A nagy küzdelem látomása feltárja előttünk a láthatatlan világot.

Mindannyian sokkal tudatosabban gondolkodunk a láthatatlan lények tevékenységéről, miután olvastuk Ellen White írásait, nem igaz?

János, a látnok beszél a mennyei háborúról, melynek kimeneteleként Sátánnak és angyalainak távoznuk kellett Isten jelenlétéből. Pál mondja, hogy mi „látványossá lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek” (1Kor 4:9). A Szentírás tehát intelligens, egymással konfliktusban álló lényekről tudósít, és a nagy küzdelem bemutatásában ez a valóság még kézzelfoghatóbbá válik számunkra.

White testvérnő szemtanúként ír. Sorait olvasva életre kel a történelem. Vele együtt látjuk Lucifert, az oltalmazó kérubot, amint fennhéjázó gondolatait kezdi szövögetni. Észrevesszük irigységét Isten Fiával szemben. Halljuk a hűséges angyalokat, amint próbálják meggyőzni, hogy ne engedjen önző vágyainak (*A nagy küzdelem*, 494. old.). Tanúi vagyunk, hogy Isten végtelen türelmében újra és újra megbocsát Lucifernek, a megtérés és engedelmeség feltételével (*i.m.*, 496. old.). Tanúi lehetünk Lucifer

hajthatatlan magatartásának, hatalomvágyának, Istennel szemben mutatott megvetésének, nyílt lázadásának és végül mennyből való kizárásának. Látjuk, amint Lucifer, a hajnal fia, ez a bölcsességgel teljes és tökéletes szépségű lény a pokol urává lesz.

Nézőként szemlélhetjük, hogyan a Földünk alakot ölt, összeülünk életre kelnek és az Édent kapják lakhelyül.

látomás jelentősége

Visszafojtott lélegzettel látjuk, amint Sátán Éva és Ádám közelébe férkőzik.

Nem mi vagyunk az egyetlen szemlélők. „Minő érdeklődéssel figyelte az egész világegyetem a konfliktust, amely el fogja dönteni Ádám és Éva sorsát. Milyen figyelmesen hallgatták az angyalok Sátán szavait, miközben... megpróbálta aláásni Isten törvényét! [...] Mennyire türelmetlenül várták látni, hogy a szent pár enged-e majd a kísértő csalásának! Megfogalmazódott bennük a kérdés: Vajon a szent pár vissza fog élni az Atya és a Fiú szeretetével, hogy bizalmat adjon Sátánnak? Vajon hazugságait igazságként fogadják majd?” (SDABC, 1:1083)

„Amikor az ember bűnbe esett, az egész mennyet szomorúság töltötte el, mivel a kísértésnek engedő ember Isten ellensége, a sátáni természet részese lett.” (Az idők jelei, 1893. február 13.)

Ellen White különböző bibliai eseményekkel kapcsolatban az évek során többször is kijelentette, hogy az egész menny figyelt, miközben a nagy küzdelem történései zajlottak a földön.

Amikor Izrael a Sinai hegy lábánál imádta az aranyborjút, „az egész világegyetem” figyelte az eseményeket (Pátriárkák és próféták, 335. old.) Dániel „megértette, hogy küzdelme a mennyei lények jelenlétében zajlik” (Az idők jelei, 1893. január 9.) Keresztelő János „a világegyetem elbukott és ártatlan lakói előtt kiállt az önzetlen szolgálat védelmében” (Nevelés, 157. old.).

Krisztus testetöltése volt az, ami kiváltotta a legnagyobb döbbenetet a világegyetem lakóiból. Amikor „a bűn tudományszámba ment, s a romlottság a vallás tartozékává vált”, amikor „az ember gyűlölete az emberrel szemben a legvadabb volt...”, az el nem bukott világok mélyeséges érdeklődéssel figyelték, felkel-e az Úr, hogy elsöpörje a Föld lakóit... De Isten, ahelyett, hogy elpusztította volna a világot, elküldte Fiát, hogy megmentse azt.” (Jézus élete, 37. old.; Az idők jelei, 1894. február 5.)

A mennyei lények megdöbbenek, amikor Jézus magára vette az emberi természetet. Figyelemmel kísérték, amint gyermekből felnőtté vált. Tanúi voltak, amikor

Sátán megkísértette a pusztában. Milyen nagy volt az örömmük, amikor Jézus végérvényesen legyőzte az ellenséget!

„Az ártatlan világok és a menny lakói... ünnepelnek, amikor Sátán alantas csalásai egymás után lelepleződnek és a *Meg van írva!* elvébe ütköznek, ahogyan azt Jézus is alkalmazta a ravasz csalóval folytatott küzdelme során.” (SDABC, 6. kötet, 1088. old.)

A menny tanúja volt, amikor a zsidó vezetők az alkalmas pillanatban megtagadták Jézust mint királyukat. „Az univerzum el nem bukott világai hallották az istenkáromló kijelentést: *A császáron kívül nekünk nincs királyunk.*” (i.m., 5. kötet, 1149. old.)

„A menny fájdalommal és megdöbbenéssel szemlélte a kereszten függő Krisztust... Micsoda látvány a menny számára! [...] A sátáni erők összeesküdtek a gonosz emberekkel és arra igyekeztek rávenni a népeket, hogy Krisztust tartsák a bűnösök vezérének, a legnagyobb bűnösnek és tegyék őt a megvetés tárgyává.” (Jézus élete, 760. old.)

De nem Golgota volt a vég. Feltámadásakor „újra és újra dicshimnuszok visszhangja hallatszott az ártatlan világokban. Angyalok, arkangyalok, kérubok és szeráfok győzelmi éneke egyesült.” (SDABC, 7A kötet, 476. old.) Izgalom lesz urrá rajtunk, amikor arról olvasunk, hogy százmillió hang egyesült, ünnepélyes himnuszt zengve: „Méltó a megöletett Báránynak, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást... a királyiszekben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké.” (Jel 5:12-13)

Miért annyira jelentős számunkra a nagy küzdelemről szóló látomás? Legalább három ok miatt. Először is, mert a láthatatlan világot valóságossá tette számunkra.

2. A nagy küzdelemről szóló látomás magyarázatot ad arra, hogy Isten miért nem pusztította el Sátánt azonnal lázadása után.

A látomás a nagy küzdelemről megindokolja, hogy a bűn miatt folytatódhatott oly hosszú időn át. A *Jézus élete* című könyv első oldalán ezt olvassuk: „Kicsiny világunk az egész mindenség tankönyve.” Milyen leckére akarja Isten megtanítani a mindenséget? „Sátán kezdettől azt állította, hogy nem lázadt fel. Az egész világegyetemnek látnia kell a csaló valódi arcát.” Más idézetek is alátámasztják ezt az állítást. *A nagy küzdelem* 498. oldalán a következőt olvassuk: „Saját munkája ítéli majd el.” A *Nevelés* című könyv szerint Isten megengedte, hogy a nagy küzdelem évezredekig tartson, és „a világmindenség ezáltal meggyőződhet Isten igazságosságáról a gonosszal szemben” (308. old.).

„Sátán dicsőséges angyal volt, és amikor elbukott, sok angyal csatlakozott hozzá az Isten kormányzata elleni lázadásban... A küzdelemnek abban a világban kell folytatódnia, melyben ő kitűzte, hogy lázadásának elveit alkalmazni fogja, hogy mindenki leplezetlenül megláthassa engedetlenségét Isten erkölcsi parancsával szemben, valamint az ebből adódó következményeket.” (*Az idők jelei*, 1889. november 18.)

A vízözönt megelőző időszakban, amikor sem a tulajdonjogot, sem a házasságot, sem az életet nem tisztelték, „más világok szent lakói a legmélyebb érdeklődéssel figyelték a földön zajló eseményeket. A vízözön előtti világ helyzetében látták megnyilvánulni annak a kormányzatnak az eredményét, melyet Lucifer létre akart hozni a

mennyben, Krisztus tekintélyének és Isten törvényének elutasításával.” (*Pátriárkák és próféták*, 154–155. old.)

„Sátán látta, hogy álrühája szétszakadt. Mesterkedése feltárult az el nem bukott angyalok előtt és a világegyetem előtt. Gyilkosként mutatta meg magát. Isten Fia vérenek kiontásával kiszakította magát a mennyei lények rokonszenvéből... Sátán és a mennyei világ között meglévő kapcsolat utolsó láncszeme is elszakadt.” (*Jézus élete*, 761. old.)

„Krisztus haláláig Sátán jelleme nem nyert világos kinyilatkoztatást az angyalok és az el nem bukott világok előtt. Csupán ekkor kerültek valódi megvilágításba Sátán, az egykor dicső angyal téveszméi és vádjai.”

Mi tehát a nagy küzdelem látomásának jelentősége? Elsősorban, tudatosítja bennünk, hogy az egész világegyetem tanítja a földi eseményeknek, másodsorban pedig segít megértenünk Isten türelmét, amelyet Sátánnal szemben tanúsít.

3. A nagy küzdelem látomása arra is emlékeztet, hogy ez a küzdelem még mindig tart, és mi vagyunk a középpontjában.

E kis bolygón, ahol élünk, Sátán még mindig ámtítja az embereket. „Beférkőzik otthonunk minden zugába, városaink minden utcájába, a templomokba, az országos tanácskozásokba, a törvényszékekre; zavart okoz, ámtit, megbabonáz; mindenütt rombolja a férfiak, nők és gyermekek lelkét; megosztja a családokat; gyűlöletet, versengést, viszályt, lázadást, gyilkosságot okoz.” (*A nagy küzdelem*, 508. old.)

Sátán és csatlósai még a hetednapos adventisták istentiszteletein is jelen vannak. „Láthatatlanul bár, de nagy szorgalommal igyekszik a hívek gondolatait irányítani. Mint ügyes hadvezér, előre lefekteti terveit. Amikor látja, hogy Isten szolgája kutatja a Szentírást, megfigyeli, miről akar ígét hirdetni. Majd minden ravaszságát és agyafúrtságát felhasználva, úgy igyekszik irányítani a körülményeket, hogy a tanítást éppen azok ne hallják, akiket tévedésükről meg kellene győzni.” (*i.m.*, 518. old.)

Néhány évvel ezelőtt, amikor W.R. French testvér már elég idős korban a washingtoni misszióiskolában tanított, egy meleg tavaszi délutánon meglátogattam őt Takoma Park-i házában. A tornácra üldögélt egy hintaszékben, behunyt szemmel. Elnézést kértem, hogy megzavartam a szieszáját. Mondta, hogy nem aludt, hanem egy prédikáció gondolkodott. Mivel szinte kívülről tudta az Újtestamentumot, és kitűnő emlékezőtehetsége volt, el tudta rendezni az ígéket gondolatban anélkül, hogy papírra írta volna.

Ismerek egy másik lelkészt, aki rendszerint két jegyzetet vitt magával a szószékre, és csak a felállás pillanatában döntötte el, hogy melyiket fogja használni. Azt gondolta, hogy Sátán így soha nem tudja előre biztosan, miről fog ő prédikálni. Ez a két lelkész nagyon is tudatában volt annak, hogy Sátán támadni akarja Krisztus nyáját.

Egy másik időszerű kérdés a nagy küzdelem témakörében, hogy meg lehet-e tartani Isten törvényét. Amióta Sátánnak sikerült bűnbe taszítania első szüleinket, folyton állította, hogy az emberek nem képesek betartani Isten törvényét, és Isten a hibás, mert ilyen törvényt adott.

Jézus azért jött, hogy bebizonyítsa Sátán tévedését. „Az emberi természet által valaha megtapasztalt legkegyetlenebb kísértéseket kellett kiállnia, és nem vétkezett.” (*Signs of the Times*, 1896. január 16.) Tökéletes engedelmisségével bebizonyította, hogy „az emberi természet az istenivel egyesülve, képes betartani Isten minden rendelkezését” (*Krisztus példázatai*, 314. old.) A *Jézus élete* könyv 123. oldalán a következő frappáns kijelentést olvassuk: „[Jézus] még gondolatban sem hajlott a kísértésre. *Ez történhet velünk is.*” (kiemelés tőlünk)

Akárhányszor az Isten törvénye iránti engedelmség lehetőségéről és szükségéről beszélünk, valaki biztosan legalizmusnak fogja bélyegezni, ez pedig igazolja, hogy a nagy küzdelem még mindig tart. Nem! Az engedelmség nem legalizmus. Eszembe jut, amit egyszer Luther Márton írt: „Krisztus nem azért halt meg, hogy mi továbbra is gonoszok maradhassunk... Meg kell szűnnöd romlottnak, hűtlennek, züllöttnek lenned.” Ha a gyilkos kegyelmet kap, nem azért van, hogy „továbbra is öljön és lopjon”. Idéztük korábban a *Jézus élete* című könyv 761. oldaláról, hogy a Sátán és az el nem bukott világok közötti rokonszeny utolsó láncszeme elszakadt Golgotán. Ugyanezen az oldalon a gondolat így folytatódik: „Sátán azonban még nem pusztult el. Az angyalok még ekkor sem értették meg mindazt, amit a nagy küzdelem magába foglalt. Először szándékának kellett teljesen nyilvánvalóvá válni. Az emberek miatt Sátán létének folytatódnia kellett, mert nekik éppen úgy, mint az angyaloknak, meg kellett látniuk a Világosság Fejedelme és a sötétség fejedelme között lévő ellentétet.”

A küzdelem ma nem általánosan csak a tízparancsolat, hanem főleg a szombat ellen folyik. Az egész világmindenség örül, amikor te és én megszenteljük Isten szombatját.

„Ha száz mérföldes körzetben rajtad kívül senki nem tartja meg a szombatot, az egész menny akkor is veled tart.” (*Bizonyságtétel a nemi magatartásról, házasságtörésről és válásról*, 49. old.)

Az Isten parancsolatainak megtartására és főleg a szombat megszentelésére szóló felhívás ma is mindenkinek szól. Hűségünk és engedelmségünk, Krisztusban való egyesülésünk által bizonyítjuk a többi világ lakói előtt, hogy Isten jóságos, és mi szeretjük Őt.

Ez a felhívás nem csak az időseket érinti, hanem a fiatal férfiakat és nőket, fiúkat és lányokat is. Halálos

ágyán Ellen White odasúgta a nővérnek: „Már nem fogok sokáig élni. Munkám már majdnem befejeződött. Mondd meg a fiataloknak, hogy szavaimmal bátorítani szeretném őket arra az életre, amely a mennyei lelki lények számára a legvonzóbb.” (*Jelenetek az életemből*, 448. old.)

Átgondolva mindezt, mennyire oda kellene figyelnünk minden kimondott szavunkra. „Nem engedhetjük meg magunknak, hogy egyetlen durva, jóság nélkül kimondott szót is szóljunk, hiszen mennyei lények figyelnek bennünket.” (*Gondolkodás, jellem, személyiség*, 2. köt., 803–804. old.)

Nem engedhetjük meg magunknak, hogy hamis okmányt írjunk alá, hogy szándékosan hamis benyomást keltsünk, szennyes gondolatokat tápláljunk, visszatartsuk a tizedet és az adományt, valamilyen módon elhallgattassuk lelkiismeretünket, „mivel a mennyei lények figyelmének középpontjában állunk, és az egész univerzum tanúja annak, ahogyan küzdünk” (*Uo.*).

Mindannyian, fiatalok és idősek, gyakran gondoljunk arra, hogy a nagy küzdelem résztvevői vagyunk. Háborúban állunk, de a jó hír az, hogy nem egyedül kell harcot vívunk. A hűséges angyalok, akik levetették Sátánt és lázadó seregét, vágnak segítségünkre sietni.

„Azok az angyalok..., akik a mennyei udvarokban harcoltak és győztek Isten oldalán... a legelszántabbak, hogy együttműködjanak az elveszett, de megváltott emberiséggel.” (*My Life Today*, 305. old.)

A küzdelem hamarosan véget ér. „Krisztus megváltói munkája igazságot szolgáltat Isten uralmának. Megtudja a világ, hogy a Mindenható a szeretet Istene. Sátán vádjai alaptalanoknak bizonyulnak; jelleméről lehullik a lepel. A lázadás soha többé nem ismétlődhet meg. Bűn soha többé nem hatolhat be a világegyetembe. A hitehagyás ellen mindenki örökre biztosítva van. Az önfeláldozó szeretet eltérhetetlen kötelességgel egyesíti a föld és a menny lakóit Teremtőjünkkel...”

Ott, ahol eláradt a bűn, Isten kegyelme még bőségebb lesz. A földet – amit Sátán magának igényel – Isten nemcsak megváltja, hanem meg is dicsőíti. A mi kis világunk, amely a bűn átka miatt az egyetlen sötét folt az Ő dicső teremtésén, a világegyetem minden más világát felülmúló megbecsülésben részesül. Itt, ahol Isten Fia emberi testben sátorozott, ahol a dicsőség Királya élt, szenvedett és meghalt, – amikor mindent megújít – itt lesz *Isten sátora az emberekkel [...] és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük* (Jel 21:3). A megváltottak pedig a végtelen korszakokon át – miközben az Úr világosságában járnak – dicsőíteni fogják Őt kimondhatatlan ajándékáért, aki *Immánuel – VELÜNK AZ ISTEN.*” (*Jézus élete*, 26. old.) ■

Robert W. Olson,
az Ellen G. White Alapítvány volt titkára

Hírek a HNA egyház életéből

A rovatot összeállította **Adrian Dobre**, a Román Unió Kommunikációs Osztályának igazgatója

► Gyere el a nagy Orvos iskolájába!

A Marosménesi Misszióiskola hív, hogy vegyél részt az egészségügyi misszióra felkészítő programjában. A tanulmányi időszak 2011. október 30-a és 2012. augusztus 19-e között lesz, az érdeklődők pedig az alábbi két tanfolyam közül választhatnak:

– **1-es modul, intenzív: Közegészségügyi tanácsadó:** egészségügyi nevelés, egészségügyi kiállítás, klub, illetve tábor szervezése, a lakossági betegellátás és betegségmegelőzés módszereinek elsajátítása, egészséges táplálkozás.

A tanfolyam tartama egy hónap, 2011. október 30-a és november 30-a között zajlik.

– **2-es modul: Egészségközpontban dolgozó terapeuta:** masszáz, fizioterápia, hidroterápia, betegápolás, vegetáriánus konyha, kertészet, jellemfejlődés. Tanulmányi időszak: 2012. január–augusztus.

Az 1-es modul keretében az egyház Egészségügyi Osztályának felelősei, laikus evangélisták és a missziómunkát felelősségüknek tekintő tagok bővíthetik vallási és egészségügyi ismereteiket, hasznos tevékenységet folytathatnak a lakosság körében.

Ha felkeltettük érdeklődésedet, október 15-ig igényeld a beiratkozási lapot az info@scoalaherghelia.ro e-mail címen. Bővebb tájékoztatásért lépj be a www.scoalaherghelia.ro oldalra, vagy hívj minket a 0748.118.076-os telefonszámon.

Isten vár téged munkamezejére!

► A Nevelés Napja Matcán

Szeptember 10-e a romániai Heted-napi Adventista Egyház naptárában a Nevelés Napja. Ez alkalmából számos gyülekezet különleges programot szervezett.

Romică Sîrbu, az Unió Nevelési Osztályának igazgatója a Galați megyei Matca 1 gyülekezetben emlékeztette a szülőket, hogy felelősségük része gyermekeiket keresztény óvodába vagy iskolába járatni, szem előtt tartva a keresztény tanulók idei érettségén elért eredményeit is. Kijelentette:

„A keresztény iskolák nevelési programjának előnyei közé tartozik a jellemformálás, a missziós lelkület és a keresztény elvek ápolása a gyermekekben.”

A program keretében a gyerekek a gyülekezet elé járultak, hogy a tanév kezdetén imádságban átadják magukat Istennek.

► Új adventista imaházat szenteltek fel Tordán

Három – anyagi szempontból küzdelmes – éven át az istentiszteletk háznál zajlottak, míg elkészült Tordán az új adventista imaház.

Szombaton, szeptember 10-én beteljesült a gyülekezeti tagok vágya. Az imaházszentelésen jelen volt a Román Unió titkára, Ioan Câmpian-Tătar, az Észak-Erdélyi Egyházterület elnöke, Romeo Asanache, és titkára, Ștefan Tomoiagă. Az eseményen közhivatali személyek is részt vettek, úgymint Alexandru Cordoș szenátor, Virgil Pop képviselő, valamint Cristian Matei és Cornel Sârbu helyi tanácsosok.

► Ingyen tanszerek 150 Arad megyei gyermeknek

A „Lépések a tanulás útján” ADRA-projekt keretében 150 gyermek, akiknek kiválasztásában az Arad megyei Tanfelügyelőség nyújtott segítséget, kaphatott iskolatáskát és tanszereket az aradi ASEF központban.

Tanszercsomagot kaptak az Orhidea-Beliu árvaház gyermekei, vala-

mint nagycsaládokban élő, jól tanuló aradi gyerekek is.

„Ezzel a gesztussal szerettük volna támogatni ezeknek a – nehéz anyagi körülmények között élő – gyerekeknek a tanulását. A szülők sok esetben lemondanak gyerekeik tanításáról az ezzel együttjáró költségek miatt, és mi erre szeretnénk megoldást nyújtani, lehetőségeink szerint”, nyilatkozta Ionel Soponariu, Bânság területi ADRA-felelős.

A „Lépések a tanulás útján” projekt helyi szinten a Bánáti Egyházterület Nevelési és Ifjúsági Osztálya, a „Youth and Family” Egyesület támogatta, valamint hozzájárult megvalósításához a tavasszal szervezett humanitárius koncert bevétele is.

► Földünkön kirívó különbségek vannak a vallásszabadság megítélésben

A Pew Kutatóközpont Vallási és Közéleti Fórumának (Pew Research Center's Forum on Religion and Public Life) nemrég elvégzett tanulmánya szerint világvizonylatban aggasztóak a vallásszabadság kilátásai mintegy 2,2 milliárd ember számára, akiket a jelenben is hátrányos megkülönböztetés és üldözés ér.

A tanulmány számos jelentést és adatot tartalmaz a 2006–2009-es évek közötti időszakból az egyes országokban tapasztalt vallási megtorlásokról, illetve védelmi intézkedésekről. Kiderült, hogy bizonyos helyeken a hitükért szenvedő emberek nem számíthatnak azonnali segítségre.

Kína, Irán, Üzbegisztán és Egyiptom élenjárók a vallásszabadság kormány általi korlátozásában. A tanulmány a vallási kisebbségek „szociális zaklatását” is vizsgálta. Kína, Nigéria, Nagy-Britan-

nia, Oroszország és Svédország olyan államok, ahol az utóbbi időben megnövekedett a vallásos gyűlölet kiváltotta erőszak.

„Ha csak az utóbbi hónapokra gondolunk, láthattuk, hogyan szüntették meg számos vallásos szervezet, többek között az Adventista Egyház törvényes kereteit Magyarországon, hogyan tették tönkre a keresztény egyházakat Etiópiában, hogyan gyilkolták meg a vallásszabadság védelmezőit Pakisztánban, és hogyan zajlik Közép-Keleten a keresztény kiskorúak elleni törvényes üldözés.” – nyilatkozta John Graz, az Adventista Egyház Hivatalos Kapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának igazgatója.

Dwayne Leslie, aki az Egyesült Államok és a diplomáciai közösség Washingtonban tartott kongresszusán egyházunkat képviselte, kijelenti, hogy a nyugaton élőknek, akik szabadon gyakorolhatják hitüket, nehéz megérteniük, mennyire kiszolgáltatottak a keresztények azokban az országokban, ahol a vallásszabadság védelmének nincs erőteljes hagyománya.

Ennek az újabb tanulmánynak az eredményei előrevetítik a vallásszabadság jövőjét földünkön.

► Nyugalomra tért Terenteac Vasile

A Iasi megyei Perieni helységben született, 1927. július 23-án, Terenteac Mihai és Maria gyermekeként. A család 1933-ban fogadta el az advent hitet, ő maga pedig 1941. június 22-én, 14 évesen keresztelkedett meg, és vált a helyi adventista gyülekezet tagjává.

1949–1951 között besorozták, és azok között volt, akiket adventistaként elítéltek, mivel kitartottak Isten parancsolata mellett.

1955. november 14-én házasságot kötött Olimpia Panaitével, akivel együtt nem csupán példás családot, hanem nagyon értékes missziós csapatot alkottak. Majdnem 55 éven át együtt dolgoztak az Úrért, mely idő alatt példás vendégszeretetet tanúsítottak felebarátaik iránt. Szeretettel, odaadóan szolgálta

a perieni-i adventista gyülekezetet 14 éven keresztül ifjúságvezetőként, majd titkárként, pénztárosként, szombatiskola vezetőként, fődiakónusként és 29 évig presbiterként.

2010. május 29-én a szombatzárási ima után, Isten ígéretébe vetett erős hittel lehajtotta fejét, befejezte földi pályafutását, abban a szent reményben, hogy találkozni fog Megváltójával viszszejövetelének napján. Pótolhatatlan hiánya mellett maga mögött hagyta a valódi és ihlető kereszténység példáját, amelyet nem lehet hamar elfelejteni.

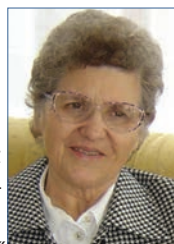
► Nyugalomra tért Johanna Maurer

2011. augusztus 23-án a Maurer család csillagképéből kihúnyt Maurer Johanna csillaga, aki életében hűséges feleségként, szerető anyaként és nagymamaként ragyogott.

1932. január 21-én született Katharina és Johann Maurer családjában, a Szeben megyei festői szépségű Szászújfaluban, ahol gyermekkorát is töltötte. Szülei példás keresztényi élete és személyes tapasztalatai arra ösztönözték, hogy 1946-ban kereszttség által átadja életét Istennek.

Medgyesen eltöltött éveiben ismerkedett meg Jonann Maurer segédlelkésszel, akivel 1956. július 29-én házasságot kötött. Közös életüket a lelkesi szolgálatnak szentelték, amelynek része volt az áldozatkészség, vendégszerető otthon és emberek felé nyitott szív. A segesvári adventisták soha nem fogják elfelejteni, amikor a Maurer házaspár átadta lakását a gyülekezetnek, és inkább választotta az Andrei Mureșan utcai sötét és nyirkos házat, a gyülekezet előző imatermét.

Dicsőszentmártonban eltöltött éveikben megszületett két fiuk: Gabriel és Doris. Segesvárról az aranyosgyéresi kerületbe költöztek, majd Nagybányára. 1986 és 1988 között a család kivándorolt Németországba, Stuttgartba, ahol Johanna testvérnő élete hátralevő részét töltötte. Hamar beilleszkedett a közösség életébe, sok barátot szerzett, akiknek az áldott lelki bátorítás forrását jelentette.

Lelekében örökre megmaradt a vágy a Szászújfalui gyülekezet és szülőföldje után. Jákób pátriárkához hasonlóan utolsó kívánsága az volt, hogy ősei földjébe temessék el.

A temetésre 2011. augusztus 28-án került sor Szászújfaluban, melyen jelen volt férje, gyermekei (Gabriel Maurer, az Euro-Afrikai Divízió titkára és Doris), rokonai, barátai, ismerősei és az Adventista Egyház más tagjai. A szertartást Lucian Cristescu, a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke, Emilian Niculescu lelkész, valamint Horea Tămășan egyházterületi pénztáros és Claudiu Mihaonș, helyi lelkész vezették le.

► Nyugalomra tért Szabó Rozália

„Ezüton szomorúan tudatom, hogy 2011. augusztus 15-én feleségem, Szabó Rozália elhunyt. A Beszterce megyei Nagyidán

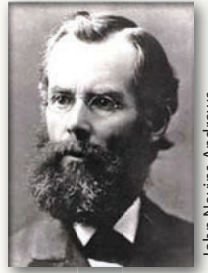
született 1921. január 7-én. 1946-ban találkoztunk először, amikor könyvevangélistaként azon a környéken jártam. Akkoriban kétgyermekes özvegy volt, férje a háborúban halt meg. 1950. május 20-án összeházasodtunk, majd 1951-ben családunk egy Hilda nevű kislánnyal gyarapodott.

1954-ben beiratkoztam a bukaresti Teológiai Szemináriumra, majd 1958-ban Temesvárra helyeztek segédlelkésznek. Négy év után Craiovára költöztünk, ahol nyolc éven át szolgáltam, majd 1972-ben Petrozsényba kerülünk. Tevékenységem utolsó szakaszában a besztercei kerületben dolgoztam. Nyugdíjazásom után a németországi Ludwigsburgban telepedtünk le.

Feleségem, Rozália, egész lelkesi munkám alatt mellettem volt, és a nehéz pillanatokban értékes támaszt jelentett számomra. Hűséges és szorgalmas feleség volt, minden áldozatot készségesen vállalt az Úr ügyéért. Elmondhatom, hogy ami ma vagyok, azt a feleségemnek köszönhetem.

Bár az elválás mélységes fájdalmat jelent számomra, szívem sóvárog a pillanat után, amikor a feltámadás napján viszontláthatjuk egymást, amint azt az Úr megígérte.”

Gyermekek, akik felfedezték az igazságot

John Nevins Andrews

Kedves gyerekek, mindannyian tudjuk, hogy a gyermekeket szüleik, a kicsinyeket – mint ti is vagytok – a felnőttek nevelik. Van viszont néhány példa a Bibliában, amikor éppen fordítva történt, vagyis a gyerekek, a kicsik tanították a nagyokat. Emlékeztek még annak a kislánynak a történetére, aki Naámánnak szolgált, és az igaz Istenről beszélt neki? Vagy amikor Jézus gyermekként a papokat tanította a templomban?

Most egy nem olyan rég történt esetet szeretnék elmesélni nektek egy kislányról és egy kisfiúról... és arról, hogyan tanították meg családjukat Isten egyik parancsolatának a betartására.

A fiút Jancsinak, a lányt pedig Mariannak hívták.

Sajnálatos módon Mariann szülei elveszítették házukat. Mivel nem volt, hol lakniuk, Stowellék (Mariann szülei) a barátoktól kértek segítséget. Így történt, hogy az Andrews család, Jancsi szülei is tudomást szereztek az esetről, és elhatározták, hogy befogadják őket, mivel nagy házban laktak. A gyerekek nagyon hamar összebarátkoztak, és mindent együtt csináltak.

Egy napon Mariann talált egy broszúrát, és olvasgatni kezdte. Miközben lapjait forgatta, megtudta, hogy Isten a szombatot, a hét hetedik napját adta az embereknek, hogy nyugalomnapként megszenteljék. Mivel nagyon meglepte, amit olvasott, testvérel, Oswalddal együtt újból áttanulmányozták a könyvet. A Bibliában szintén azt találták, hogy Isten a következőt hagyta: „Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja, semmi dolgot ne tégy azon...” (2Móz 20:9-10)

A két testvér elhatározta, hogy megünnepeli a legközelebbi szombatot mint az Úr szombatját. Így is tettek. Szombat este és vasárnap a két gyerek nagyon boldog volt. Hétfőn eszükbe jutott, hogy mi lenne, ha Jancsinak is elmondanák, amit felfedeztek. Újraolvasták a könyvet, most már hármasan. Jancsi szintén elcsodálkozott és megdöbben a felfedezéstől. Azonnal szüeleire gondolt.

– Ti beszéltetek a születeknek erről? – kérdezte Jancsi a két testvért.

– Mi nem mondtunk semmit. De a múlt szombaton ünnepeltünk, ahogy a Biblia írja... és most már te is tudsz erről.

Mivel Jancsi okos fiú volt, rádöbben, hogy milyen fontos dolgot fedezett fel, és ezt mondta:

– Azonnal el kell mondanunk szüleineknek is!

Az Andrews család figyelemmel hallgatta az új hírt. Utánajártak, tanulmányozták a Bibliát, és rájöttek, hogy ez az igazság. A következő lépés az volt, hogy a Stowell családnak, Mariann és Oswald szüleinek is elmondják. Isten azoknak szívében is dolgozott, és a két család most már türelmetlenül számolgatta a hét napjait: hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek... Készülünk, mert jön a szombat!

Röviden elmesélve, így történt, hogy az Andrews és a Stowell család felfedezte és ünnepelni kezdte a szombatot. Isten megáldotta Jancsit (angol nevén John Nevins Andrews), aki felnőtt korában az első adventista misszionárius volt, akit a Generál Konferencia Európába küldött. Szorgalmas tanuló volt, hét nyelven tudta olvasni a Bibliát és kívülről megtanulta az egész Újtestamentumot,

mivel szerette Istent, és minden tőle telhetőt megtett, hogy megtudja, mit vár el tőle Isten.

Gyerekek, bár kicsik vagytok, de imádkozzatok, hogy Isten mutassa meg nektek is akaratát, ahogyan ebben a történetben megmutatta a gyerekeknek, vagy ahogyan feltárta tervét a kis Sámuel előtt!

És amiután megtudtátok, mit vár el Isten tőletek, legyetek bátrak megtenni mindazt, és osszátok meg másokkal is: testvéreitekkel, játszópajtásaitokkal és főleg születekkel!

A szülőknél: „A kisgyermek keresztényké válhatnak, és koruknak megfelelő tapasztalatokra tehetnek szert. Ma is igaz, hogy a gyerekek a legfogékonyabbak az evangélium tanítása iránt, szívük megnyílik az isteni befolyás előtt, s elég erős a kapott leckék megőrzésére.”¹ ■

Camelia Ghejan tanítónő Bukarestben, a „Mihai Ionescu” iskolában.

1. Ellen White, *Jézus élete*, 515. old.

A SZOMBAT – sürgős reform

Nem igazán találó adventistáknak a szombatról beszélni: „Nekünk, hetednapig adventistáknak prédikálsz a hetedik napról?” De a dolog nem egészen így áll. Úgy képzelem a szombatot, mint egy pályaudvart, ahol a sín egy adott ponttól többféle irányba vezet tovább; ugyanígy ágaznak szét keresztényi életünk irányvonalai is. Üres vagy megtelt vonatok érkeznek, majd továbbhaladnak más irányba. Érdemes megjegyezni, hogy ezeket a mozgásokat alapjában nem egy bizonyos nap – ez esetben a hetedik – irányítja, hanem egy végtelenül fontos Személy: „Mert az embernek Fia a szombatnak is Ura.” (Mk 2:28)

A kérdés, hogy „szeretem vagy sem a szombatot?”, valójában arra vonatkozik, hogy „szeretem vagy sem Jézus Krisztust?” Ha legalább egyszer megfordultam a Golgotánál, nem fogok ezen gondolkodni. Üdvözítőm kedvéért szeretem a szombatot, és mindazt, ami azzal kapcsolatos. Aki alkudni akar az érte Megfeszítettel, égető szüksége van, hogy a Koponyák hegyére zarándokoljon.

Tegyük hozzá, hogy a szombat a végső megmértetés vizsgálata: „A hűség nagy próbája a szombat lesz, mert az igazságnak az különösen vitatott pontja. A végső próbatétel idején éles határvonal fog húzódni Isten szolgálói és azok között, akik nem szolgálják Őt. Míg a negyedik parancsolat megtagadása és a hamis szombat megtartása, amit az állam törvénye megkíván, egyenlő az istenellenes hatalomnak tett hűségesküvel, addig az igazi szombat megtartása, ahogyan az Isten törvénye megszabja, a Teremtő iránti hűség bizonyítéka. Míg az egyik csoport a földi hatalmaknak való engedelmesség jelét elfogadva a fenevad bélyegét veszi fel, a másik a menny tekintélyéhez való hűség jelét választva, megkapja Isten pecsétjét.” (*A nagy küzdelem*, 605. old.)

Nem csoda, hogy a lelki megújulás útja kerülő nélkül halad át a szombat szent területén. A szombat nem a hétvége, azaz nem egyenlő a hétvégi szabad idővel, hanem a Teremtőnk és Megváltónk jelenlétével átitatott időt jelent. A mindenség trónusától áradó fényben az imádat napjával kapcsolatos legkisebb részlet is fontosságot nyer. Soha nem volt jó választás, és manapság még annyira sem, „hallás” után vagy az éppen elfogadott kulturális normák szerint tájékozódni, bár kísértést érzünk, hogy bizonyos dolgokat megkereszteljünk, és ezzel elfogadjuk a teológiát az egyházban.

„Isten tiszteletét sértik meg, akik nem a parancsolat szerint ünneplik meg a szombatot, forma és tartalom tekintetében egyaránt. Ő reformra hív a szombat megtartásában.” (*Tanácsok a gyülekezeteknek*, 263. old.)

„Nem mindenki közülünk szentel kellő figyelmet a szombat megszentelésére. Isten segítsen nekik a reform megvalósításában.” (*Egészségügyi tanácsok*, 491. old.)

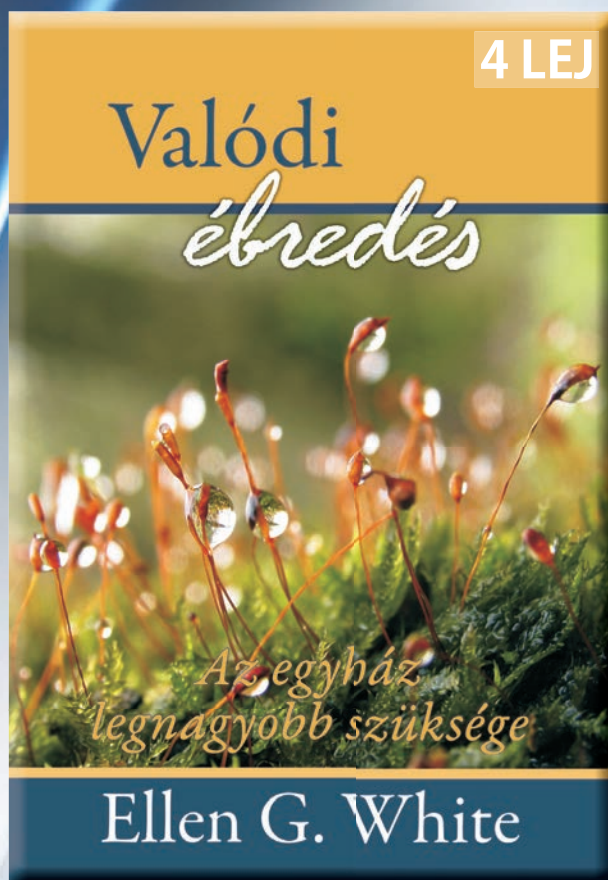
„Meg kell történnie a szombat reformjának közöttünk, akik valljuk, hogy az Isten által megszentelt nyugalomnapot tartjuk. Egyesek üzleti ügyeikről társalognak, és terveket készítenek szombaton, Isten pedig úgy tekint rájuk, mintha valóságosan részt is vettek volna azokban.” (*Evangelizálás*, 245. old.)

Ésaiás próféta által a szombat Ura az eredeti hit megújítására hív (Ésa 58:12-14). Az ihletett írásban jellemzést találunk az utolsó napok reformátorairól, akikkel mindannyian azonosulhatunk. Olvassuk figyelemmel:

„A vég idején minden isteni intézményt helyre kell állítani. Azt a részt, amelyet a szombat megváltoztatásakor ütöttek a törvényen, ki kell javítani. Isten maradék népének – amelynek tagjai reformátorokként állnak a világ előtt, meg kell mutatnia, hogy Isten törvénye minden maradandó reform alapja, és hogy a negyedik parancsolat szombatja a teremtés emlékművéként, Isten hatalma állandó emlékeztetőjeként érvényben marad. Világosan és érthetően meg kell magyarázniuk, hogy a tízparancsolat minden előírásainak engedelmességre kell. Krisztus szeretetének készítésére együttműködnek vele a puszta helyek felépítésében. A romlás kijavítóinak és ösvények helyreállítóinak kell lenniük, *hogy ott lakhassanak.*” (*Próféták és királyok*, 678. old.)

Végezetül, engedjük meg White testvérnőnek, hogy kiöntse szívét: „Erőteljes vágyat érzek, hogy az Úr szombatjának megtartói reformátorokként előrelépjenek, mint oly nép, amely rendelkezik a halandóknak valaha átadott legszentebb igazságokkal. (...) Ki kell állniuk a világ elé őszintén és az igazság képviselőként, megvallva, amit az igazság értük tett. Így nem csak azt bizonyítják, hogy különleges világosságot kaptak a világot fenyegető veszélyekről, hanem a megmentő kegyelem hatalmának élő tanúi is lesznek.” (*General Conference Bulletin*, 1901. április 25.) ■

Teodor Huțanu, a Hetednapig Adventista Egyház
Román Uniójának elnöke

E kis kötet Ellen White a lelki ébredésről szóló legfontosabb írásait tartalmazza. Segít megkülönböztetni a valódi és hamis ébredést, és arról szól, hogy ez az ébredés miként nyilvánul meg keresztényi életünkben.

El tudod képzelni, mennyire megváltoztatná egy ébredés a gyülekezetet? Gondolj csak bele, milyen csordultig megtelni mennyei szeretettel és erővel! Lehet, hogy egyike leszel azoknak, akik által Isten valami rendkívül fog tenni? Adj esélyt Istennek!

Urunk, áraszd ránk Lelkedet! című könyvében Mark Finley lelkész felszólít, hogy imádság által nyissuk meg szívünket és elménket. A megújulás mindig egy férfival, egy nővel, egy fiatal fiúval vagy lánnyal kezdődik, aki térdein keresi Istent. Isten téged is felhasználhat, hogy kiáraszsa Szentlelkét családotra, gyülekezetekre és a világra.